

รายงานผลการดำเนินงาน

โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบต.

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

วันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ณ อบต.ไร่โคก-จังหวัดสงขลา

องค์การบริหารส่วนตำบลไร่โคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

งานกาารเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัด อบต.

สารบัญ

หน้า

บทนำ

ผู้เข้าร่วมอบรมและทัศนศึกษาดูงาน	๑
กฎหมายที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติงานของอปท.	๓
ความเป็นมาของ “ธรรมนูญ” และ “การบริหารจัดการที่ดี”	๓
กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับ “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”	๔
หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ อปท.	๖
เป้าหมายขอการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของ อปท.	๖
แนวทางปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๗
เครื่องมือในการเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมนูญ	๙
ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐
การสร้างทัศนคติและการปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร ต่อผู้อื่น และสาธารณะ	๑๕
บทบาทหน้าที่ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๑๘
อำนาจหน้าที่ของสภา อบต.	๑๙
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	๒๐

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

-กิจกรรมละลายพฤติกรรม	
-การทำ My Map กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และ My Map จะทำอย่างไรให้ อบต.ไร้โคกเป็นเลิศ	๒๔
ทางด้านบริหารจัดการที่ดี	
สรุปการทดสอบก่อนและหลังโครงการอบรมฯ	๒๗
การศึกษาดูงาน อปท.ที่มีการบริหารจัดการที่ดี และการบูรณาการการทำงานร่วมกันเป็นทีม	๓๑
การเติมเต็มศรัทธา ความเชื่อตามหลักพระพุทธศาสนา การเรียนรู้ตามสภาพสังคม และวัฒนธรรม	๓๔
สรุปแบบประเมินความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้ โครงการฯ	
สรุปประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรม	
บทสรุป	

ภาคผนวก

-ภาพประกอบโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบท.

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒

ณ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก - จังหวัดสงขลา - จังหวัดกระบี่ - จังหวัดนครศรีธรรมราช

ดำเนินการโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก ได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องประกอบไปด้วยทุกภาคส่วนในการทำงานเชิงบูรณาการร่วมกันเป็นภาคีเครือข่าย จึงได้จัดทำโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ขึ้น ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ภายใต้ระเบียบ ข้อกฎหมายที่กำหนด ให้กับผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการพัฒนาการทำงานแบบบูรณาการ รวมถึงเป็นการแก้ไขปัญหา การพัฒนางาน การปรับปรุง และการทำงานเป็นทีมร่วมกันในระบบภาคเครือข่าย เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้พัฒนาทัศนคติที่ดี ปลูกฝังจิตสำนึกทั้งต่อองค์กร ต่อผู้อื่น ต่อตนเอง และสาธารณชน เพื่อมุ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการศึกษา และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่บุคลากรท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สภาท้องถิ่น รวมถึงผู้นำชุมชน และตัวแทนฝ่ายองค์กรเครือข่ายภายในท้องถิ่นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก และเพื่อให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลไรโคกมีบุคลากรที่มีศักยภาพ รวมถึงการได้สร้างศักยภาพของ เครือข่ายองค์กรทุกภาคส่วน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการที่ดีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป จึงได้ร่วมกันจัดทำโครงการอบรมโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ระหว่างวันที่ ๑๕- ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก - จังหวัดสงขลา - จังหวัดกระบี่ - จังหวัดนครศรีธรรมราช

การจัดโครงการอบรมฯ ในครั้งนี้ ประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านสมาชิกหรือตัวแทนกลุ่มองค์กรเครือข่ายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก จำนวน ๘๐ คน โดยได้รับความอนุเคราะห์ วิทยากรจาก นายพัสกร บุญผูก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยาง นายธีระศักดิ์ พานิชวิทย์ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ และวิทยากรกลุ่มจากผู้บังคับกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน ๑๔๔ ต.ห้วยท่าช้าง อ.เขาย้อย จ.เพชรบุรี มาร่วมเป็นวิทยากรดำเนินการอบรมโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งนี้ และได้รับความอนุเคราะห์ให้เข้ารับการศึกษาดูงานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ จังหวัดสงขลา องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ และปิดท้ายด้วยการเติมพลังศรัทธา ความเชื่อ เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ตามวิถีของชาวพุทธ เพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้ดำรงสืบต่อไป

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อให้ผู้เข้าการอบรมได้รับการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ภายใต้ระเบียบ ข้อกฎหมายที่กำหนด
๒. เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้รับการพัฒนาจากการทำงานแบบบูรณาการเพื่อการแก้ไขปัญหา การพัฒนางาน ปรับปรุง และการทำงานเป็นทีมร่วมกันในระบบภาคีเครือข่าย
๓. เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้พัฒนาทัศนคติที่ดี ปฏิบัติงานดีทั้งต่อองค์กร ต่อผู้อื่น ต่อตนเองและสาธารณะ เพื่อมุ่งเน้นปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
๔. เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้รับการศึกษา และเข้าใจบทบาทหน้าที่ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน
๕. เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่บุคลากรท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สภาท้องถิ่น รวมถึงผู้นำชุมชน และตัวแทนฝ่ายองค์กร เครือข่ายภายในท้องถิ่นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก
๖. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกมีบุคลากรที่มีศักยภาพ รวมถึงการได้สร้างศักยภาพของเครือข่ายองค์กรทุกภาคส่วน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการที่ดีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

๑. ผู้เข้าการอบรมได้รับการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ภายใต้ระเบียบ ข้อกฎหมายที่กำหนด
๒. ผู้รับการอบรมได้รับการพัฒนาจากการทำงานแบบบูรณาการเพื่อการแก้ไขปัญหา การพัฒนางาน ปรับปรุง และการทำงานเป็นทีมร่วมกันในระบบภาคีเครือข่ายสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองต่อไป
๓. ผู้เข้ารับการอบรมได้พัฒนาทัศนคติที่ดี มีจิตสำนึกทั้งต่อองค์กร ต่อผู้อื่น ต่อตนเองและสาธารณะ สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
๔. ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการศึกษา และเข้าใจบทบาทหน้าที่ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน
๕. บุคลากรท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สภาท้องถิ่น รวมถึงผู้นำชุมชน และตัวแทนฝ่ายองค์กร เครือข่ายภายในท้องถิ่นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกได้รับการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในการพัฒนาตำบลไรโคก
๖. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกมีบุคลากรตลอดจนผู้นำชุมชน สมาชิกสภา คณะกรรมการรวมภาคีเครือข่ายองค์กรทุกภาคส่วน ได้รับการส่งเสริมเพิ่มศักยภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการที่ดีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

ผู้เข้าร่วมอบรมและทัศนศึกษาดูงาน

ผู้เข้าร่วมโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ในครั้งนี้ ได้แก่ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านสมาชิก หรือตัวแทนกลุ่มองค์กรเครือข่ายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโรโคก จำนวน ๘๐ คน

กฎหมายที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปฏิบัติงานของ อปท.

โดย นายพัศกร บุญผูก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนยาง จังหวัดเพชรบุรี

ความเป็นมาของ “ธรรมาภิบาล” และ “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในสังคมไทยช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเชื่อว่าสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่อง อ่อนแอ หย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการ ท้องภาครัฐและเอกชน จึงต้องการวางรากฐานในการบริหารราชการแนวใหม่ ไปพร้อมกับการพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของภาคเอกชน และยังมีกล่าวถึงคำว่า Good Governance ในความหมายแบบเดียวกันด้วย

ทั้งนี้ได้มีการนิยาม คำว่า Good Governance กันไปหลากหลาย ได้แก่ การบริหารการปกครองที่ดี ธรรมาภิบาล ธรรมรัฐแห่งชาติ สุประศาสนการ ฯลฯ ดังนั้น เพื่อให้ทางราชการได้ใช้คำว่า Good Governance ไป ในแนวทางเดียวกัน ราชบัณฑิตสถานได้กำหนดให้แปลว่า “การปกครองที่ดี” ซึ่งสรุปความหมายในทางรัฐศาสตร์ หมายถึง การบริหารงานโดยประชารัฐที่มีการส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงเป็นพหุภาคี และประสานการสนับสนุนซึ่งกัน และกัน ระหว่างองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการจัดสรร และบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อ ตอบสนองความต้องการและปัญหาของประชาชน ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และความรับผิดชอบของ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่มีต่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใส เสมอภาคและเป็นธรรม

ต่อมามีการใช้คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี” เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒ กับบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และได้กำหนดให้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้น มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ทุกส่วนราชการต้องถือปฏิบัติ และต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติตามระเบียบในรอบปีซึ่งได้มีการออกแบบประกาศระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อยกเลิกระเบียบฯ ฉบับนี้ไป

ในระยะหลังภาครัฐและในระบบราชการใช้คำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เนื่องจากมีการออกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” และมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และบังคับใช้จนถึงปัจจุบัน

“การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ตามมาตรา ๕๒ ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามแนวพระราชกฤษฎีกา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในหมวด ๕ และหมวด ๗ โดยให้กระทรวงมหาดไทยดูแลและให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงเป็นที่มาของ “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งต้องถือปฏิบัติ

กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับ “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๖ ประการ ดังนี้

๑. **หลักนิติธรรม** หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมนิยมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

๒. **หลักคุณธรรม** หมายถึง การยึดถือในความถูกต้อง ดีงาม โดยรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ

๓. **หลักความโปร่งใส** หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข่าวสารได้สะดวก เป็นกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้ชัดเจนขึ้น

๔. **หลักการมีส่วนร่วม** หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งข่าวสารหรือการไต่สวนสาธารณะ การประชาสัมพันธ์ การแสดงประชามติ

๕. **หลักความรับผิดชอบ** หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาของบ้านเมือง และกระตือรือร้นช่วยแก้ปัญหาตลอดจนการเคารพในความเห็นที่ต่างกัน และความกล้าที่จะรับผลจากการกระทำของตนเอง

๖. **หลักความคุ้มค่า** หมายถึง การจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ วรรคแรก ได้กำหนดว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ขยายความวิธีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ ให้ส่วนราชการและข้าราชการที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายหลักโดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการ และการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติให้ชัดเจนเป็นแนวทางเดียวกันกันไม่ก่อให้เกิดการใช้ดุลยพินิจในการเลือกปฏิบัติของแต่ละส่วนราชการและสามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

เป้าหมายของการบริหารราชการตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้มี ๗ ประการ ได้แก่

- (๑) บริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน
- (๒) บริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (๖) อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน
- (๗) ประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

ประโยชน์ที่จะได้รับการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวคือ

- (๑) รัฐสามารถกำหนดนโยบายและเป้าหมาย การดำเนินงานได้ชัดเจน และมีกลไกที่จะพัฒนาองค์กรภาครัฐให้มีประสิทธิภาพขึ้นไป
- (๒) ส่วนราชการและข้าราชการมีแนวทางในการปฏิบัติราชการที่เป็นมาตรฐานชัดเจนมีความโปร่งใสสามารถวัดผลการดำเนินงานได้
- (๓) ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็ว สามารถตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ และได้มีส่วนร่วมในการบริหารส่วนราชการ

นอกจากนี้ ในพระราชบัญญัติจัดตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ ประเภท ยังได้กำหนดให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๕/๑ กำหนดว่าการปฏิบัติงานตามหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

พระราชบัญญัติเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๐ วรรคสอง กำหนดว่าการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเทศบาล ต้องไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

พระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารตำบล

กำหนดว่าการปฏิบัติงานตามหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนตำบล ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองท้องถิ่น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารและกำกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่างๆ

เป้าหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- (๑) บริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน
- (๒) บริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (๖) อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน
- (๗) ประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

แนวทางปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑. การบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

การบริหารภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริหาร โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑.๑ เปิดเผยแพร่ข้อมูลการปฏิบัติงานให้ประชาชนสามารถติดตามตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

๑.๒ จัดวางระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔

๑.๓ เปิดเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๔ ก่อนการดำเนินการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีผลเสียทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน

๑.๕ ในภารกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชน นอกจากจะต้องดำเนินการตามข้อ ๑.๔ ยังต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงประโยชน์ส่วนรวมได้รับ

๒. การบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๒.๑ ให้จัดทำแผนพัฒนา (แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาวและแผนพัฒนาสามปี) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

๒.๒ ให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนา และนำผลที่ได้มาทบทวนปรับปรุงแผนพัฒนา และนำผลที่ได้มาทบทวนปรับปรุงแผนพัฒนาดังกล่าว

๒.๓ นำแผนพัฒนาสามปีมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ ให้มีการจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารจะทำหน้าที่กำกับการปฏิบัติตามภารกิจให้ประสบความสำเร็จและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๒.๕ ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน หรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้พิจารณาบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ

๒.๖ ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในหน่วยงาน โดยจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

๓. การบริหารภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๓.๑ ให้กำหนดเป้าหมายแผนการดำเนินงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการและงบประมาณที่ใช้ และต้องเผยแพร่ให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและประชาชนทราบโดยทั่วกัน

๓.๒ ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างให้ดำเนินการโดยเปิดเผยและเที่ยงธรรม พิจารณาถึงความคุ้มค่า คุณภาพ การดูแลรักษาประโยชน์และผลเสียต่อประชาชนเป็นสำคัญ

๓.๓ หากส่วนราชการจำเป็นต้องได้รับอนุญาต อนุมัติหรือความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ แจ้งผลการพิจารณาให้ส่วนราชการที่ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่รับคำขอหรือตามประกาศ กำหนดระยะเวลาการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔ ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาโดยเร็ว การตั้งคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้เท่าที่จำเป็น และ ให้กำหนดกระบวนการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชน เช่นการจัดทำบัญชีรับเรื่องราวร้องทุกข์ การมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ การกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขปัญหา การติดตามผลการแก้ไขปัญหาและ รายงานผลการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

๓.๕ การสั่งราชการให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่กรณีผู้บังคับบัญชาที่มีความจำเป็นสั่งการด้วยวาจา ก็ได้ แต่ให้ผู้รับคำสั่งนั้นบันทึกคำสั่งด้วยวาจาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และเมื่อได้ปฏิบัติภารกิจตามคำสั่งแล้ว ให้ บันทึกเป็นรายาให้ผู้สั่งการรับทราบต่อไป

๔. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๔.๑ การกระจายอำนาจการตัดสินใจการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติให้แก่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการ ดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๔.๒ จัดให้มีการควบคุม ติดตามและกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและ ผู้มอบอำนาจไว้ด้วย

๔.๓ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามความเหมาะสมและกำลังงบประมาณเพื่อช่วยลด ขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่เกิดผลเสียหายแก่ภารกิจทั้งนี้ ควรจะได้เผยแพร่ให้ประชาชน ทราบโดยทั่วกัน

๔.๔ ในการจัดการบริการสาธารณะแก่ประชาชน ให้จัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการ รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนประชาสัมพันธ์ไว้ ณ ที่ทำการและระบบเครือข่ายสารสนเทศ ของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๔.๕ จัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์บริการร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอทราบข้อมูล ขออนุญาตหรือขออนุมัติในเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานนั้นๆ

๕. การปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๕.๑ ภายในระยะเวลา ๓ ปี ให้พิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบทบาทภารกิจตาม ความจำเป็น โดยคำนึงถึงแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ฐานะการเงินการคลังและสถานการณ์อื่น ประกอบกัน

๕.๒ จัดให้มีการแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๖. การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๖.๑ กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานบริการสาธารณะแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนทราบ

๖.๒ กรณีที่มีหนังสือร้องเรียน เสนอแนะ สอบถาม หรือเสนอความคิดเห็นจากประชาชน หรือส่วนราชการ ให้ตอบคำถามหรือแจ้งผลการดำเนินการภายในสิบห้าวันหรือภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้เป็นเฉพาะ

๖.๓ จัดให้มีช่องทางทางสื่อสารที่หลากหลาย เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะติดต่อสอบถาม หรือขอข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๗.๑ จัดให้มีบุคคลภายนอกร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพของบริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ และความคุ้มค่าในภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗.๒ การประเมินบุคคล ให้คำนึงถึงผลปฏิบัติงานของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งที่ปฏิบัติและประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับจากการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้น

๗.๓ ให้พิจารณาใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรเป็นเงินรางวัลให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. กำหนด

เครื่องมือในการเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

เครื่องมือในการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลมีหลายชนิด ที่นำมาใช้บูรณาการเพื่อให้การบริหารองค์การดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวที่นำมาใช้ประกอบการบริหารองค์การตามหลักธรรมาภิบาลมีดังต่อไปนี้

๑. การวางแผนและการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Planning and Strategic Management) การวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นวิธีการที่ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกและภายในองค์การ และนำมาพิจารณากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ที่เป็นทิศทางในการดำเนินงานขององค์การนั้น เป็นเครื่องมือในการกำหนดบทบาทภารกิจ หรือสิ่งที่ยุทธศาสตร์เลือกที่จะทำหรือไม่ทำในอนาคต

๒. การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-based Management) การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-based Management) หมายถึง การบริหารงานโดยมีการกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน โดยมีตัวชี้วัด (Key Performance Indicators) และมีการติดตามวัดประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดดังกล่าวอย่างชัดเจน จริงจัง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความโปร่งใส ว่าใครจะต้องกระทำงานอะไร ให้บรรลุผลเช่นใดด้วยปริมาณและคุณภาพเท่าใด

๓. การบริหารกระบวนการงาน (Business Process Management) เป็นการบริหารวงรอบเวลาให้มีความคุ้มค่ามากที่สุด

๔. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ (Information Technology Management) เพื่อความรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่สิ้นเปลืองเวลา

๕. การบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม (Activity-based Costing and Management) การศึกษาและการคำนวณต้นทุนในการดำเนินกิจกรรม (Activity-based Costing) เป็นเครื่องมือในการพิจารณาความคุ้มค่าของกิจกรรมขั้นตอนต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ และสร้างความตระหนักให้กับพนักงานเกี่ยวกับต้นทุนและความสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

๖. การบริหารคุณภาพทั้งห้้องค์การ (Total Quality Management)

๗. การบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดย นายธีระศักดิ์ พานิชวิทย์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ จังหวัดเพชรบุรี

การสร้างความสำเร็จด้วยการทำงานเป็นทีม

การทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมกันทำงานของสมาชิกที่มากกว่า ๑ คน โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกันจะทำอะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน

การทำงานเป็นทีม มีความสำคัญในทุกองค์กร การทำงานเป็นทีม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน การทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี

การทำงานเป็นทีม เป็นความร่วมมือร่วมใจของบุคคล เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันโดยต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ (๓P) ได้แก่

๑. มีวัตถุประสงค์ (Purpose) ต้องชัดเจน
๒. มีการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ในการทำงาน
๓. มีผลการทำงาน (Performance)

ลักษณะของทีม ลักษณะที่สำคัญของทีม ๔ ประการ ได้แก่

๑. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปมีความเกี่ยวข้องกันในกิจการของกลุ่ม/ทีม ตระหนักในความสัมพันธ์ของกันและกันแสดงออกซึ่งการยอมรับ การให้เกียรติกัน สำหรับกลุ่มขนาดใหญ่มักมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายมากกว่าการติดต่อกันตัวต่อตัว

๒. มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มจะมีส่วนร่วมกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมร่วมกันของทีม/กลุ่ม โดยเฉพาะจุดประสงค์ของสมาชิกกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์การ มักจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย

๓. การมีโครงสร้างของทีม/กลุ่ม หมายถึง ระบบพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎหรือมติของกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มแบบทางการ (formal group) หรือกลุ่มแบบไม่เป็นทางการ (informal group) ก็ได้สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี สมาชิกกลุ่มย่อย อาจจะมีกฎเกณฑ์แบบไม่เป็นทางการ มีความสนิทสนมกัน อย่างไม่ใกล้ชิด ระหว่างสมาชิกด้วยกัน

๔. สมาชิกมีบทบาทและมีความรู้สึกร่วมกัน การรักษาบทบาทที่มั่นคงในแต่ละทีม / กลุ่ม จะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่ม รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยจัดการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก

คุณลักษณะของทีม

ทีมที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานคือกลุ่มของบุคคลที่ทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีมต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ท่านและเพื่อนร่วมทีมจะต้องยึดถือเป็นกรอบ เพื่อทำงานร่วมกัน

- มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน
- จัดการด้วยตนเอง
- พึ่งพาตัวเอง
- ขนาดของกลุ่มที่พอเหมาะ

มีความเป็นหนึ่งเดียวกันสมาชิกของทีมที่ประสบความสำเร็จในการทำงานจะต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันทุก ๆ คนจะถูกดึงเข้ามาในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในงาน หรือบรรลุเป้าหมายร่วมกันโดยทั่วไปแล้วงานหรือเป้าหมายอาจบรรลุได้เมื่อทำงานร่วมกันแทนที่จะต่างคนต่างทำที่งานที่มีประสิทธิภาพจะมีลักษณะโดดเด่นและสมาชิกทุกคนมีความรู้สึกที่ตนเองมีส่วนร่วมในความสำเร็จด้วย ตนเอง

ทีมงานที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมีแนวโน้มว่าจะสร้างโครงสร้างเฉพาะตนขึ้นมา เนื่องจากสมาชิกยอมรับบทบาท ของตนในเวลาต่าง ๆ กัน คล้อยตามความจำเป็นความต้องการและความสามารถของตน บางคนอาจมี ประสบการณ์ในงานเฉพาะอย่างจึงอาจเป็นคนจัดการให้คนอื่น ๆ ทำตาม คนอื่น ๆ ก็จะทำหน้าที่ในกิจกรรมของตนไปในงานที่เขาคุ้นเคย พฤติกรรมเหล่านี้จะถูกพัฒนาไปในแนวของโครงสร้างองค์กร และสมาชิกทุกคนจะต้องปฏิบัติตามพึงพาตัวเองสมาชิกของทีมที่ประสบความสำเร็จในการทำงานจะร่วมมือกับคนอื่น ๆ เพื่อทำงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งหรือทำให้เป้าหมายสำเร็จอย่างไม่หลีกเลี่ยง ร่วมกันทำงานตามกำลังความสามารถของตนเอง ให้คำปรึกษาแนะนำและชักจูงเมื่อจำเป็นร่วมประสานงานในหน้าที่และแก้ไขปัญหายุ่งยากอุปสรรคร่วมกัน ทุกคนต่างเอื้ออาทรช่วยเหลือกันและมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้ามีบุคคลหนึ่งบุคคลใดทำงานเกินกำลังหรือประสบปัญหายุ่งยากอันใดพวกเขาจะร่วมมือกัน เช่น อาจปิดกั้นคนที่มาทำงานสายหรือ เลิกงานก่อนเวลา ขนาดของกลุ่มที่พอเหมาะโดยทั่วไปแล้วทีมงานที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมักจะมีขนาดพอเหมาะไม่ใหญ่โตเกินไป เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถเข้ามามีส่วนร่วมสร้างสรรค์และจัดการด้วยตัวเองได้ แบ่งงานกันทำอย่างยุติธรรม แบ่งปันความ

คิดเห็นและความรู้สึกอย่างเปิดเผย ร่วมกันคิดแก้ปัญหาอย่างฉับไวและทันกาล โดยไม่ว่ากลุ่มจะมีสมาชิกมากน้อยเพียงใดก็ตาม ท่านอาจไม่อยู่ในสถานะที่จะคัดเลือกได้ จำนวนสมาชิกเลขคู่จะดูสมเหตุสมผลกว่าเพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาเสียงครึ่งหนึ่งเห็นอย่างหนึ่งเสียงอีกครึ่งหนึ่งเห็นอีกแบบหนึ่งในการตัดสินใจปัญหาใด ๆ การรู้จักเพื่อนร่วมทีมอีกอย่างหนึ่งที่ควรจำก็คือท่านไม่ควรมีทัศนคติต่อเพื่อนร่วมทีมทุกคนว่าจะมีประสิทธิภาพเป็นแบบเดียวกัน เพราะทุกคนจะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันไป จึงควรพิจารณาให้ต่างทัศนคติกันไป อย่างไรก็ตามบางคนก็อาจมีบุคลิกที่คล้ายคลึงกันแบบที่เราจะกล่าวต่อไปแต่โปรดระมัดระวังอย่าไปคิดว่าคุณลักษณะที่สมบูรณ์ของแต่ละคนจะไม่เหมือนกันทีเดียว แต่อาจมีบางอย่างที่สอดคล้องกัน

กลยุทธ์ในการทำงานเป็นทีม

โดยแนวความคิดแล้วท่านและเพื่อนร่วมทีมย่อมต้องการเป็นทีมที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน โดยมีท่านเป็นผู้นำทีม มีขั้นตอนหลาย ขั้นตอนที่คุณนำมาใช้เพื่อให้บรรลุกระบวนการ อันได้แก่

สร้างทีมย่อย ๆ ขึ้นมา เห็นได้ชัดว่าท่านสามารถช่วยได้ในการกระตุ้นให้ทีมที่ประสบความสำเร็จสามารถพัฒนาสมาชิกอันมีจำกัดได้เมื่อต้องการ บางทีก็สัก ๕ คน ซึ่งอาจเป็นตัวเลขที่ดีที่สุดสำหรับสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ท่านจำเป็นต้องคิดถึงบุคคลซึ่งประกอบกันเข้าเป็นทีม คงไม่เหมาะสมนักที่จะให้มีพนักงานสองคนซึ่งเป็นนักคิดเข้าร่วมทีมจะทำให้เกิดกรณีพิพาทขึ้นภายในทีมเพราะการริเริ่มและทัศนคติที่ไม่สอดคล้องกัน ฉันทใดกัฉันทนั้นเราไม่ควรมีนักปฏิบัติการมากนัก เพราะแต่ละคนจะทำงานไปคนละทางสองทาง ดังนั้น จึงควรนำเอาอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมเข้ามาใช้ในการสร้างทีม ให้มี นักคิด นักจัดองค์กร นักปฏิบัติการ และอื่น ๆ ซึ่งจะสนับสนุนซึ่งกันและกันและตรวจสอบกันเองเป็นไปตามความเหมาะสม

เห็นชอบในเป้าหมาย ให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนรู้งานของตนคืออะไร มาตรฐานและเป้าหมายคืออะไร และจะก้าวไปในทิศทางใด บุคลากรแต่ละหน่วยงานจะต้องพยายามรวมกลุ่มเข้าด้วยกันเพื่อทำงานในหน้าที่อย่างดีที่สุดและให้อยู่ในทีมเดียวกัน สิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนจัดรูปงานของตนเข้ากับงานของคนอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ภาพและทันเวลา ต้องให้สมาชิกทุกคนเห็นด้วยกับสิ่งที่ตนกระทำอยู่ ว่ากำลังทำอะไร ทำเมื่อใด ทำอย่างไร เพราะจะช่วยให้เกิดการประสานงานและทำงานด้วยกันอย่างสามัคคีกลมเกลียว

รู้จักสมาชิกเป็นรายตัว เป็นที่กระจ่างชัดว่าท่านจะต้องรู้จักสมาชิกแต่ละคนในทีมเป็นอย่างดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่จะสามารถระบุได้ว่าสมาชิกแต่ละคนมีลักษณะสำคัญและองค์ประกอบอย่างไร ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละคน ท่านจะต้องติดต่อกับแต่ละคนในลักษณะที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น นักปฏิบัติการจะต้องถูกกระตุ้นให้ทำงานช้าลง รอคอย คิดและรับฟังคนอื่นก่อนที่จะทำงานต่อ ในบางครั้งท่านจะต้องเข้าไปไกล่เกลี่ยสมาชิกของท่าน เช่น ระหว่างนักปฏิบัติการกับนักตรวจสอบ ให้ทั้งสองฝ่ายนั่งลงเจรจากัน รับฟังความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายและยอมรับทัศนคติของอีกฝ่ายหนึ่งบ้าง

รักษาไว้ซึ่งการติดต่อสื่อสารที่ดี การติดต่อสื่อสารระหว่างท่านและทีมงานและระหว่างทีมด้วยกันเองมีความสำคัญในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การเป็นทีมที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน การติดต่อสื่อสารสองทางอย่างต่อเนื่องและผลที่ได้รับกลับมาจะช่วยหยุดการซุบซิบนินทา ลดความสับสน ระงับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และฟื้นฟูสัมพันธ์ภาพโดยรวม นับเป็นความจำเป็นที่ทุกคนในองค์กรจะต้องพูดจากับคนอื่น ๆ ทั้งในการประชุมปกติที่เป็นทางการและอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อก้าวไปข้างหน้า ยอมรับคำแนะนำต่าง ๆ รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน แบบสอบถามต่อไปนี้จะช่วยให้คุณตัดสินใจได้ว่าท่านและทีมงานมีการติดต่อสื่อสารกันดีพอหรือไม่ อย่างไรที่จะต้องปรับปรุงบ้าง

กลยุทธ์การทำงานเป็นทีม

ร่วมใจ (heart) หมายถึง ความรู้สึกของสมาชิกที่รักและศรัทธาในหัวหน้าทีม งานที่ทำ และเพื่อน ๆ ร่วมทีมว่าเป็นพวกเดียวกัน หรือที่เรียกว่า Feel like a team มีความเอื้อเฟื้อห่วงใยซึ่งกันและกัน มีความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเกิดความไว้วางใจต่อกัน

ร่วมคิด (head) หมายถึง การใช้ความคิดเหตุผลให้เพื่อนร่วมงานเชื่อมั่นว่า ทำแล้วดี มีประโยชน์ต่อตัวเขาเอง ต่อองค์กร โดยช่วยกันระดมสมอง กำหนดเป้าหมาย วางแผน แบ่งงาน แบ่งหน้าที่ หรือที่เรียกว่า Think like a team การทำงานจะราบรื่น ถ้าสมาชิกในทีมมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

ร่วมทำ (hand) หมายถึง การร่วมมือ ลงมือทำงานซึ่งได้มีการวางแผนไว้ หน้าที่ใครก็รับไปทำ หรือที่เรียกว่า Work like a team ซึ่งทุกคนมีพันธะสัญญาที่จะต้องทำแผนทุกคน เนื่องจากได้มีส่วนร่วมในการคิดร่วมกัน

การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ

๑. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน ที่ต้องการทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังไว้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามภารกิจขององค์กร

- การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี โดยให้ผู้นำและสมาชิกภายในทีม มีส่วนร่วมในการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ควรกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ให้ชัดเจนที่ผลงานมากกว่าการกระทำ
- ประโยชน์ของการกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ใช้เป็นเครื่องมือในการรวมพลังในการทำงาน และใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงาน
- คุณลักษณะของวัตถุประสงค์ที่ดี คือ เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เข้าใจได้ง่ายสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ขัดต่อข้อบังคับและนโยบายอื่นๆในหน่วยงาน

๒. ความเปิดเผยต่อกันและการเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ สมาชิกในทีมจะต้องการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา แก้ปัญหาอย่างเต็มที่และจริงใจ การแสดงความคิดเห็นของสมาชิกในทีมจะต้องปลอดภัย พูดคุยถึงปัญหาอย่างสบายใจ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี โดยมีการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นในด้านความต้องการ ความคาดหวังความชอบหรือไม่ชอบ ความรู้ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด จุดเด่นจุดด้อยและอารมณ์ รวมทั้งความรู้สึก ความสนใจ นิสัยใจคอ

๓. การสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน สมาชิกในทีมจะต้องไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ต้องกลัวว่าได้รับผลร้ายที่จะมีต่อเนื่องมาภายหลัง สามารถทำให้เกิดการเปิดเผยต่อกัน และกล้าที่จะเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหาต่างๆได้เป็นอย่างดี

๔. ความร่วมมือและการให้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์ ผู้นำกลุ่มหรือทีมจะต้องทำงานอย่างหนักในอันที่จะทำให้เกิดความร่วมมือดังนี้

๔.๑ การสร้างความร่วมมือกับบุคคลอื่น ในการสร้างความร่วมมือเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันและกันและมีบุคคลอยู่สองฝ่ายคือ ผู้ขอความร่วมมือ และผู้ให้ความร่วมมือความร่วมมือจะเกิดขึ้นได้เมื่อฝ่ายผู้ให้เต็มใจและยินดีจะให้ความร่วมมือ เหตุผลที่ทำให้ขาดความร่วมมือไม่ช่วยเหลือกัน คือ การขัดผลประโยชน์ ไม่อยากให้คนอื่นได้ดีกว่า สัมพันธภาพไม่ดี วัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายไม่ตรงกัน ไม่เห็นด้วยกับวิธีการทำงาน ขาดความพร้อมที่จะร่วมมือ หรืองานที่ขอความร่วมมือนั้น เลี้ยงยากเกินไป หรือเพราะความไม่รับผิดชอบต่อผลงานส่วนรวม

๔.๒ การขัดแย้ง หมายถึง ความไม่ลงรอยกันตามความคิด หรือ การกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างสองคนขึ้นไป หรือระหว่างกลุ่ม โดยมีลักษณะที่ไม่สอดคล้อง ขัดแย้ง ขัดขวาง ไม่ถูกกัน จึงทำให้ความคิดหรือการทำการกิจกรรมร่วมกันนั้น เสียหาย หรือดำเนินไปได้ยากไม่ราบรื่น ทำให้การทำงานเป็นทีมลดลง นับเป็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญยิ่ง

- สาเหตุของความขัดแย้ง ผลประโยชน์ขัดกัน
- ความคิดไม่ตรงกัน หรือ องค์กรขัดแย้งกัน
- ความรู้ความสามารถต่างกัน ทำให้มีลักษณะการทำงานต่างกัน
- การเรียนรู้ต่างกัน ประสบการณ์ที่มีมาไม่เหมือนกัน
- เป้าหมายต่างกัน

๔.๓ วิธีแก้ความขัดแย้ง การแก้ความขัดแย้งเป็นเรื่องของทักษะเฉพาะบุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้งในการทำงานเป็นทีม ควรใช้วิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน ไม่พูดในลักษณะที่แปลความหรือมุ่งตัดสินความ ไม่พูดในเชิงวิเคราะห์ ไม่พูดในลักษณะที่แสดงตนเหนือกว่าผู้อื่น หรือไม่พูดในลักษณะที่ทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด เสียหน้า อับอาย เจ็บใจ หรือการพยายามพูดหาประเด็นของความขัดแย้ง ไม่กล่าวโจมตีว่าใครผิดใครถูก

๕. กระบวนการการทำงาน และการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม งานที่มีประสิทธิภาพนั้นทุกคนควรจะคิดถึงงานหรือคิดถึงผลงานเป็นอันดับแรก ต่อมาควรวางแผนว่าทำอย่างไรงานจึงจะออกมาดีได้ดังที่เราต้องการ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะตัดสินใจนั้นจุดมุ่งหมาย ควรจะมีความชัดเจนและสมาชิกทุกคน ควรมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการทำงานเป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนถือเป็นหัวใจสำคัญด้วยเหตุนี้จุดมุ่งหมายควรต้องมีความชัดเจน และสมาชิกทุกคนมีความเข้าใจอย่างดี เพราะจะนำไปสู่แนวทางในการทำงานว่าต้องทำอะไร จึงจะบรรลุตามเป้าหมายของงาน ให้ได้ผลของงานออกมาได้อย่างดีที่สุดการตัดสินใจสั่งการเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการบริหารงาน ผู้บริหารหรือผู้นำทีมเป็นบุคคลสำคัญในการที่จะมีส่วนในการตัดสินใจ วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจหลายวิธีคือ ผู้บริหารตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหา โดยไม่ต้องซักถามคนอื่นหรือผู้บริหารจะรับฟังความคิดเห็นก่อนตัดสินใจ กล่าวคือ ผู้บริหารยังคงตัดสินใจด้วยตนเองแต่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและข้อมูลอื่นๆ ที่ผู้บริหารได้รับมาจากสมาชิกของทีม บางครั้งผู้บริหารอาจจะตัดสินใจร่วมกับทีมงานที่คัดเลือกมาโดยที่ผู้บริหารนำเอาปัญหามาให้ทีมงานอภิปราย แล้วให้ทีมงานตัดสินใจหรือทีมงาน อาจจะมอบหมายการตัดสินใจให้คนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มย่อยที่เห็นว่าเหมาะสมก็ได้

๖. การตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีในการทำงาน ทีมงานที่ดีไม่เพียงแต่ดูจากลักษณะของทีม และบทบาทที่มีอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่ต้องดูวิธีการ ที่ทำงานด้วยการทบทวนงาน และทำให้ทีมงานได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ทำรู้จักคิด การได้รับข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละคนหรือของทีม

๗. การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพพยายามที่จะรวบรวมทักษะต่างๆของแต่ละคน การพัฒนาบุคลากรในองค์กรมักจะมองในเรื่องทักษะและความรู้ที่แต่ละคนมีอยู่แล้ว ก็ทำการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงพัฒนาคนให้มีความสามารถสูงขึ้น อันจะมีผลดีในการทำงานให้ดีขึ้น ผู้บริหารหรือผู้นำต้องมีความรู้ในการบริหารคนสามารถสอนพัฒนาคนให้มีลักษณะที่ดีขึ้น

การสร้างทัศนคติและการปลูกจิตสำนึกที่ต่อองค์กร ต่อผู้อื่น และสาธารณะ
โดย นายธีระศักดิ์ พานิชวิทย์ นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ จังหวัดเพชรบุรี

ทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) โดยภาพรวมหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกของบุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่จะรู้ถึงทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติมีที่มาจากประสบการณ์และค่านิยม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ประสบการณ์ (Experience) การที่บุคคลได้พบเห็นคุ้นเคยหรือทดลองสิ่งใดนับเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct Experience) และการที่บุคคลได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดนับเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience)

๒. ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์ของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ทั้งประสบการณ์และค่านิยมทำให้แต่ละบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันไป

ลักษณะของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติมี ๔ ประการ คือ

๑. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมโต้ตอบต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่า สภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

๒. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๓. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝงที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิด ไม่ว่าจะ เป็นไป ในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

๔. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใด-สิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า ต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

การสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร

เคารพผู้อื่น

ไม่เฉพาะแต่ผู้ที่มีอาวุโสกว่าเราเท่านั้นที่เราควรเคารพและให้เกียรติ แต่เราควรเคารพทุก ๆ คน ไม่ว่าจะ เป็น ลูกค้า เพื่อนร่วมงาน หรือแม้แต่คนที่มีตำแหน่งต่ำกว่าเรา เราควรปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความสุภาพ แม้เราอาจไม่ เห็นด้วยกับเขาในบางเรื่อง แต่ก็ควรโต้แย้งด้วยความสุภาพและให้เกียรติเสมอ

ภูมิใจในตนเอง

คนที่มีความภูมิใจในตนเองเกี่ยวกับงานที่ตนทำมีแนวโน้มที่จะทุ่มเทเพื่อความสำเร็จ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ นายจ้างมองหา ความภูมิใจไม่ได้หมายความว่า เราจะหยิ่งทะนงไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น แต่หมายถึง เราภูมิใจ ในผลงานที่ออกมาจากความทุ่มเทของเราและอยากจะทำให้มันดีขึ้น ๆ เรื่อย ๆ

ทำตามคำพูดที่รับไว้

เมื่อพนักงานรับปากแล้ว ควรทำให้ได้ เพราะนอกจากจะแสดงถึงความรับผิดชอบแล้ว การรับปากทำในสิ่งที่ ไม่เคยทำมาก่อน ยังทำให้พนักงานต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเพื่อจะทำงานนั้นให้สำเร็จ ซึ่งเป็นการพัฒนาการ ทำงานและความคิดของตนไปด้วย

ก้าวหน้าในการทำงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

พนักงานที่มีความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ชอบที่จะคิดนอกกรอบ เพื่อค้นหาวิธีที่แตกต่างในการทำสิ่งเดียวกัน คือ อีกคุณสมบัติหนึ่งที่องค์กรต้องการ แม้สิ่งที่คิดอาจจะไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด แม้จะล้มเหลว แต่คนที่มีความคิดริเริ่มนี้จะไม่ หยุดคิดอะไรใหม่ ๆ ตลอดเวลา และสามารถสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ที่เป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จได้สักวัน

เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น

คนมีน้ำใจอยู่ที่ไหนใคร ๆ ก็รัก ไม่ว่าจะ เป็นการช่วยเหลือในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ หรือช่วยเพื่อนร่วมงานให้ ทำงานสำเร็จก็ล้วนแต่สำคัญทั้งสิ้น ยิ่งเรามีน้ำใจต่อผู้อื่นมากเท่าไร เราก็จะมีคนอยากร่วมงานกับเรามากเท่านั้น และ เพิ่มโอกาสได้รับมอบหมายงานที่สำคัญมากขึ้นด้วย

จิตสำนึก

จิตสำนึกของคน มีด้วยกัน ๒ ลักษณะคือ จิตสำนึกภายใน และจิตสำนึกภายนอก

๑. จิตสำนึกภายใน เป็นสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากเลือดเนื้อเชื้อไขของพ่อแม่และบรรพบุรุษ เป็นจิตสำนึกที่อยากทำด้วยจิตใจของตนเอง ไม่มีใครมาบงการให้ทำนั่นทำนี่ หน่วยงานหรือองค์กรใด มีคนในลักษณะดังกล่าวมาร่วมงาน จะทำให้หน่วยงานและองค์กรนั้น มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง เพราะได้รับความร่วมมือด้วยดี

๒. จิตสำนึกภายนอก คือการกระทำโดยมีคนอื่นบอกให้ทำ บังคับให้ทำ ทำตามแนวทางที่หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ การทำในลักษณะดังกล่าว จะขาดความร่วมมือในกิจกรรมนั้นๆ เพราะเป็นการปฏิบัติตามแนวทาง ถ้าไม่ทำจะได้รับการลงโทษ การว่ากล่าวตักเตือน ซึ่งคนที่มีจิตสำนึกที่มีมาจากภายใน จะไม่เกิดความประทับใจ หน่วยงานหรือองค์กรใด มีบุคคลลักษณะดังกล่าวทำงาน มักจะก่อปัญหาในหน่วยงานและองค์กร กิจกรรมต่าง ๆ ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

หลักการการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๑. ต้องเข้าใจคนอื่นทั้งในแง่อารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการ
๒. มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน
๓. มีความจริงใจและเต็มใจที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่แก่งแย่งชิงดีกัน
๔. สร้างความรู้สึกว่าสมาชิกทุกคนมีคุณค่า
๕. ยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและเพื่อนร่วมงาน
๖. รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น
๗. สร้างความชื่นชมโดยไม่หวังผลตอบแทน
๘. ให้ความรักและเสียสละเพื่อผู้อื่น
๙. มีมนุษยสัมพันธ์และเป็นกันเอง

บทบาทหน้าที่ตนเองต่อการพัฒนาท้องถิ่น

โดย นายธีระศักดิ์ พานิชวิทย์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ จังหวัดเพชรบุรี

บทบาท หมายถึง ลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นบทบาทจึงมีความสัมพันธ์กับอำนาจและหน้าที่ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกออกได้ เป็น ๔ ลักษณะ กล่าวคือ การดำเนินการ การส่งเสริม การประสาน และการสนับสนุน อำนาจหน้าที่ของ อบต. โครงสร้างรวมและอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

บทบาทของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

๑. ดำเนินการในเขตท้องถิ่นของตนเอง
๒. ประสานและร่วมดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง กรณีที่อาจเกิดผลกระทบต่อประชาชนในเขตท้องถิ่น และกรณีการจัดการซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

๑. ดำเนินการในกรณีที่เกินขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นในเขต จังหวัด หรือเป็นกรณีคาบเกี่ยวระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด
 ๒. ร่วมดำเนินการกับองค์กรปกครองส่วนจังหวัดอื่นๆ ในกรณีคาบเกี่ยวประสานการดำเนินงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
- สนับสนุนงบประมาณและอื่นๆ เพื่อการดำเนินการของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๓. บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งมักเป็นผู้ดำเนินการเองในเรื่องต่างๆ มาเป็นผู้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการร่วมดำเนินการและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็ง นอกจากนี้ยังต้องมีบทบาทการเป็นผู้ประสานเพื่อสร้างความร่วมมือกับสถาบันทาง วิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานราชการต่าง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการให้มี บริการสาธารณะร่วมกัน เช่น การกำจัดขยะ การบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ที่มี

องค์การบริหารส่วนตำบล

๑. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

๒. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. สภา อบต. ประกอบด้วยสมาชิกสภา อบต. ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขต อบต. นั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน หมู่บ้านละ ๒ คน : อบต. ใดมี ๒ หมู่บ้านๆ ละ ๓ คน : ถ้ามี ๑ หมู่บ้านให้มีสมาชิก ๖ คน มีอายุคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง (มาตรา ๔๕)

๒. สภา อบต. มีประธานสภา อบต. ๑ คน รองประธานสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากสมาชิกให้นายอำเภอแต่งตั้ง (มาตรา ๔๘) ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. (มาตรา ๔๙) และมีเลขานุการสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากปลัด อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. หรือสภา อบต. มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง (มาตรา ๕๗)

๓. การประชุมสภา อบต. ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญ ๒ - ๔ สมัย แล้วแต่สภา อบต. จะกำหนด : สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆ ให้มีกำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๘) : เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ อบต. สามารถขอเปิดประชุมวิสามัญได้ สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๓)

อำนาจหน้าที่ของสภา อบต.

๑. เลือกประธานสภา รองประธานสภา (มาตรา ๔๘) และ เลขานุการสภา อบต. (มาตรา ๕๗)

๒. รับทราบนโยบายของนายก อบต. ก่อนนายก อบต. เข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายก อบต. ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๓. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ดังนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา อบต. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ อบต.

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ อบต. ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายก อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๔. ในที่ประชุมสภา อบต. สมาชิกสภา อบต. มีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายก อบต. หรือรองนายก อบต. ในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ (มาตรา ๕๖/๑) : เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายก อบต. แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร อบต. โดยไม่มีการลงมติ (มาตรา ๕๘/๗) + นายก อบต.

๑. อบต. มีนายก อบต. ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา ๕๘) : ดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๕๘/๒)

๒. นายก อบต. สามารถแต่งตั้งรองนายก อบต. ซึ่งมีใช้สมาชิกสภา อบต. ได้ไม่เกิน ๒ คน : แต่งตั้งเลขานุการนายก อบต. ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภา อบต. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๑ คน (มาตรา ๕๘/๓)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา ๖๖)

๒. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๗)

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- ๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๗) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) บำรุงรักษาศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

๓. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๘)

- ๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- ๒) ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๓) ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- ๕) ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- ๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- ๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- ๘) การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพยากรอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

๑๒) การท่องเที่ยว

๑๓) การผังเมือง

๔. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลต้องแจ้งให้ อบต. ทราบล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย (มาตรา ๖๙)

๕. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา ๖๙/๑)

๖. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา ๗๐)

๗. ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ อบต. ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๗๑)

๘. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม (มาตรา ๗๒)

๙. อาจทำกิจการนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาตำบล อบต. อบจ. หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ (มาตรา ๗๓)

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

โดย ทีมวิทยากรจาก กองร้อย ตชด. ๑๔๔ ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

กิจกรรมละลายพฤติกรรม

การจัดโครงการอบรมฯ ในครั้งนี้ ประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านสมาชิกหรือตัวแทนกลุ่มองค์กรเครือข่ายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไร่โคก จำนวน ๘๐ คน การจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมนั้น จัดขึ้นเพื่อละลายพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมดที่มาจากสถานภาพที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น เพศ วัย ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน้าที่การงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความคุ้นเคย และการยอมรับซึ่งกันและกัน โดยจะต้องละทิ้งสถานภาพทั้งหมดก่อน และนำจิตใจมาให้ฝึกฝนแต่สิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรม รวมถึง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์และอื่นๆ ไปด้วยกัน โดยไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ แต่ต้องอยู่ในกรอบของการให้เกียรติ และยอมรับซึ่งกันและกัน

กิจกรรมละลายพฤติกรรม

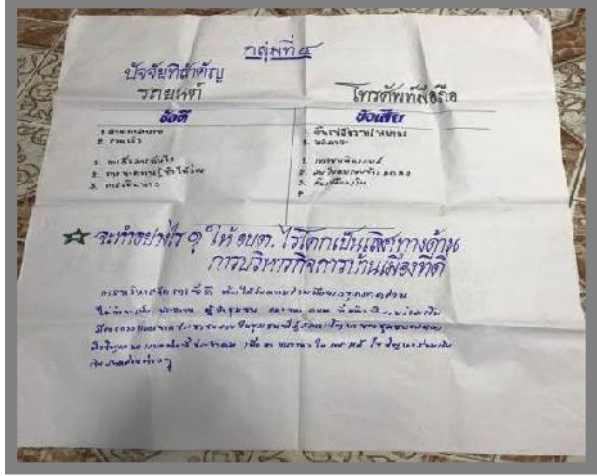
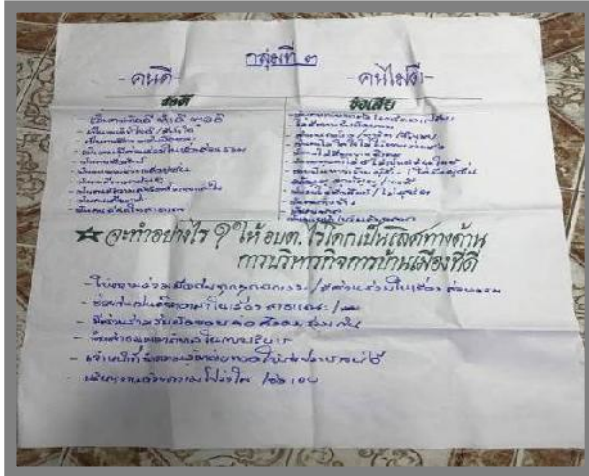
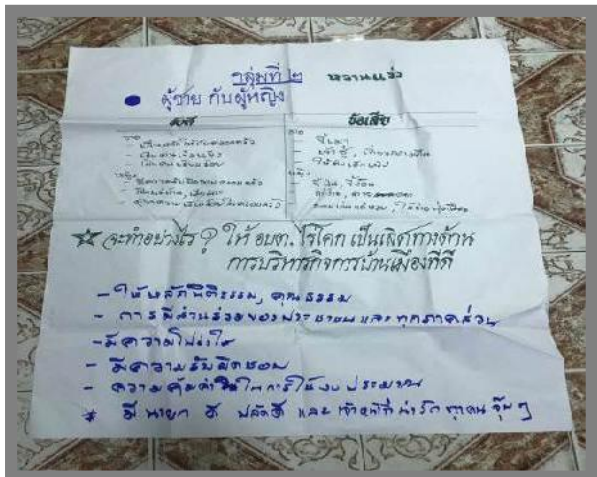
เป็นกิจกรรมการชิงไหว ซึ่งพริบในการตอบข้อคำถาม เพื่อสร้างความคุ้นเคย และการทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแสดงออก และเพื่อความสนุกสนาน เพื่อเป็นการอุ่นเครื่องรับกับการเรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ การสร้างความกระตือรือร้น เพื่อเป็นการสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง และคนภายในแต่ละกลุ่มมีการช่วยเหลือกัน ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้คลายเครียด และฝึกการได้อยู่ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมอภิปรายปัญหา และช่วยกันปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย

-เกมส์ตบมือตบไหล่ เป็นเกมส์ที่สร้างความสนุกสนาน ความสามัคคี ทำงานเป็นทีม ด้วยความพร้อมเพรียง ร่วมมือ ร่วมใจกัน

My Map กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และMy Map จะทำอย่างไรให้ อบต.ไรโคก เป็นเลิศทางด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 โดย ทีมวิทยากรจาก กองร้อย ตชด. ๑๔๔ ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

การเสนอแนวคิดการเปรียบเทียบระหว่างข้อดี ข้อเสีย ของผู้ชาย กับผู้หญิง โดยสามารถรวบรวมได้ ดังนี้
 เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีทั้ง หญิง ชาย และต่างหน้าที่ และต่างความรับผิดชอบหลายๆ ภาควส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก ทุกคนได้ตระหนักในข้อดี และข้อเสียของตนเอง และได้เรียนรู้ที่จะแก้ไขปรับปรุงข้อเสียของตนเอง

My Map จะทำอย่างไรให้ อบต.ไรโคก เป็นเลิศทางด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

คนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือการเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี โดยทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก ต้องได้รับความร่วมมือ ร่วมใจจากทุกภาคส่วนทั้งจากภายในพื้นที่ อบต. และหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ และเอกชน โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ช่วยกันเสนอแนวคิด “จะทำอย่างไรให้ อบต.ไรโคกเป็นเลิศทางด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ดังนี้

๑. ให้ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน โดยเฉพาะ นิติธรรม และคุณธรรม ในการทำงานร่วมกัน
๒. ใช้การมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วน ทุกกิจกรรม มีส่วนร่วมในเรื่องของส่วนรวม มีความรัก ความสามัคคี ไม่ว่าจะ เป็น ประชาชน ผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่ อบต. ที่ต้องทำงานร่วมกัน มีการวางแผน และรวบรวมความต้องการจากประชาชนในชุมชน ที่รู้สภาพปัญหาของชุมชนตนเอง โดยนำปัญหาเสนอในที่ประชุมประชาคม เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยได้รับแนวทางการแก้ไขปัญหาจากภาคส่วนต่าง ๆ

๓. การทำงานของ อปท.ต้องมีความโปร่งใส ไว้วางใจได้
๔. ทุกภาคส่วนมีความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน
๕. มีความคุ้มค่าในการใช้งบประมาณ
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคกมี นายกดี ปลัดดี และเจ้าหน้าที่ที่น่ารักทุกคน
๗. ช่วยกันเป็นจิตอาสาในเรื่องสาธารณะ
๘. การนำความรู้จากเจ้าหน้าที่มาถ่ายทอดให้ประชาชนได้รับทราบ

สรุปผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลัง
โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท.
องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ดับที่	ชื่อ - สกุล	แบบทดสอบก่อนและหลัง โครงการอบรมโครงการอบรมและทัศน ศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท.		คะแนนผ่าน การอบรม คิดเป็นอัตราร้อยละ
		ก่อน (เต็ม ๒๐ คะแนน)	หลัง (เต็ม ๒๐ คะแนน)	
๑	นายสมิง คงประเสริฐ	๑๖	๑๗	๘๕.๐๐
๒	นายหยุด พูลพิพัฒน์	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๓	นางอัจฉรา เพิ่มทรัพย์	๑๓	๑๔	๗๐.๐๐
๔	นางณัฐธิญา แป้นไทย	๑๘	๑๙	๙๕.๐๐
๕	นายอรุณ เฟื่องฟู	๑๒	๑๓	๖๕.๐๐
๖	ว่าที่ร้อยตรีภาคภูมิ เอี่ยมเพชร	๑๖	๑๙	๙๕.๐๐
๗	นางสาวชุตติกาญจน์ ดั่งสท้าน	๑๓	๑๖	๘๐.๐๐
๘	นางธาวินี ชาววงศ์จันทร์	๑๐	๑๘	๙๐.๐๐
๙	นางสาวอรนุช จีระวงศ์พานิช	๑๔	๑๓	๖๕.๐๐
๑๐	นางสาวสุธาสินี พลพัฒน์	๑๕	๑๖	๘๐.๐๐
๑๑	ส.อ.จิรุตต์ ปันคง	๑๖	๑๙	๙๕.๐๐
๑๒	นางนิทรา พงประสาท	๑๓	๑๖	๘๐.๐๐
๑๓	นางสาวรำพึง คงประเสริฐ	๑๕	๑๖	๘๐.๐๐
๑๔	นางสาวบุญเชิญ ดีเด่น	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๑๕	นางสอน ชาวสนิท	๑๘	๑๘	๙๐.๐๐
๑๖	นางภควดี นกน่วม	๑๔	๑๘	๙๐.๐๐
๑๗	นายเฉลิม ชาวสนิท	๑๒	๑๖	๘๐.๐๐
๑๘	นางสาวเอื้องพร ทิมทอง	๑๐	๑๗	๘๕.๐๐
๑๙	นางสาวอุษณิษา เทศธรรม	๑๔	๑๘	๙๐.๐๐
๒๐	นางสาวเพ็ญวิภา มิตรมาก	๘	๑๓	๖๕.๐๐
๒๑	นายสังวาล มีนาท	๑๓	๑๖	๘๐.๐๐
๒๒	นายณรงค์ กองทอง	๑๗	๑๕	๗๕.๐๐
๒๓	นายสมชาย แสนสบาย	๑๓	๑๙	๙๕.๐๐
๒๔	นายศิริชัย มีนาจ	๙	๑๓	๖๕.๐๐
๒๕	นางจันทร์ เจิมจันทร์	๙	๑๗	๘๕.๐๐
๒๖	นางสาวทักษพร บุญทับ	๑๒	๑๙	๙๕.๐๐
๒๗	นางสร้อยนภา ธีระปัญญาชัย	๑๒	๑๗	๘๕.๐๐

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	แบบทดสอบก่อนและหลัง โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อ พัฒนาบุคลากร อปท.		คะแนนผ่านการอบรม คิดเป็นร้อยละ
		ก่อน (เต็ม ๒๐ คะแนน)	หลัง (เต็ม ๒๐ คะแนน)	
๒๘	นายธีรพงษ์ คัชชา	๑๓	๑๕	๗๕.๐๐
๒๙	นายธีรวุฒิ มีนาท	๑๔	๑๔	๗๐.๐๐
๓๐	นายประเทือง แจ้งเรือง	๑๕	๑๗	๘๕.๐๐
๓๑	นางสุภา จันท์แก้ว	๑๕	๑๕	๗๕.๐๐
๓๒	นายบุญเชิด ฉลาดเลิศ	๑๕	๑๖	๘๐.๐๐
๓๓	นายเฉลิม คำแก้ว	๑๓	๑๗	๘๕.๐๐
๓๔	นางวรรณมา เกตุแก้ว	๑๕	๑๗	๘๕.๐๐
๓๕	นางบังอรณ์ หนูทิพย์	๑๑	๑๘	๙๐.๐๐
๓๖	นายธนู บุญอยู่	๙	๑๔	๗๐.๐๐
๓๗	นางเอี่ยมพร ชันธุ์เงิน	๑๐	๑๗	๘๕.๐๐
๓๘	นายอัศวิน ลบถม	๑๔	๑๔	๗๐.๐๐
๓๙	นายเจษฎา พลับทอง	๑๒	๑๔	๗๐.๐๐
๔๐	นายอรรถพร บุตรเพชร	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๔๑	นางดวงพร คำแก้ว	๑๔	๑๗	๘๕.๐๐
๔๒	นางกาญจนา เนียมจันทร์	๑๒	๑๕	๗๕.๐๐
๔๓	นางวีไล ขวงพร	๑๕	๑๗	๘๕.๐๐
๔๔	นางสุภาภรณ์ ทิมทอง	๑๕	๑๗	๘๕.๐๐
๔๕	นางประพิศ ช่อพิฤกษ์	๑๑	๑๔	๗๐.๐๐
๔๖	นางวีไลวรรณ บัวงาม	๖	๑๓	๖๕.๐๐
๔๗	นางอุทัย รุ่มรวย	๑๔	๑๕	๗๕.๐๐
๔๘	นายสำราญ ทองมาก	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๔๙	นางสาวนันทิยา ขาวสนิท	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๕๐	นางสาวอนงค์นาค เจตจันทร์	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๕๑	นางบุญรวม ทองดี	๑๐	๑๘	๙๐.๐๐
๕๒	นางปรีนาภา ภายผล	๑๒	๑๙	๙๕.๐๐
๕๓	นายจรัญ รัตยั้ง	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๕๔	นางวรรณิตา บัวกำ	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๕๕	นางสาวยุพิน สังกะเสริฐ	๑๒	๑๓	๖๕.๐๐
๕๖	นายบุญช่วย บัวงาม	๑๐	๑๕	๗๕.๐๐
๕๗	นายพล ถิ่นฐาน	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๕๘	นางสายยุต รัตยั้ง	๑๒	๑๔	๗๐.๐๐

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	แบบทดสอบก่อนและหลัง โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อ พัฒนาบุคลากร อปท.		คะแนนผ่านการอบรม คิดเป็นร้อยละ
		ก่อน (เต็ม ๒๐ คะแนน)	หลัง (เต็ม ๒๐ คะแนน)	
๕๙	นางสาวขวัญตา คงประเสริฐ	๑๓	๑๖	๘๐.๐๐
๖๐	นายনীติ คงประเสริฐ	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๖๑	นางสาวเกวริน พิเศษสินธ์	๑๓	๑๓	๖๕.๐๐
๖๒	นางทิพย์ แก้วแจ่ม	๗	๑๘	๙๐.๐๐
๖๓	นางลำพิ่ง ทองหวี	๘	๑๔	๗๐.๐๐
๖๔	นายจันทิมา แจ่มใส	๑๕	๑๖	๘๐.๐๐
๖๕	นางลำพิ่ง สุขเกษม	๙	๑๕	๗๕.๐๐
๖๖	นางน้ำอ้อย บุญอยู่	๑๑	๑๓	๖๕.๐๐
๖๗	นายธวินท์ จรรย์งาม	๑๒	๑๔	๗๐.๐๐
๖๘	นางสาวลำพิ่ง ฉลาดเลิศ	๑๓	๑๖	๘๐.๐๐
๖๙	นางสาวธิดารัตน์ อ่ำสำอางค์	๑๒	๑๓	๖๕.๐๐
๗๐	นางทองสุข อุ่ณจิต	๑๘	๑๘	๙๐.๐๐
๗๑	นายสมพงษ์ ชันทรัพย์	๑๒	๑๗	๘๕.๐๐
๗๒	นางสาวสุภิดา กรัดเข็มทอง	๑๔	๑๖	๘๐.๐๐
๗๓	นางสาวณัฐนิ ใจบุญ	๑๐	๑๓	๖๕.๐๐
๗๔	นางสาวสุวรรณฤดี อุ่ณจิต	๙	๑๓	๖๕.๐๐
๗๕	นางสาวรัตนาวลี คงประเสริฐ	๑๖	๑๗	๘๕.๐๐
๗๖	นางบุญเรือง บุญอยู่	๑๐	๑๖	๘๐.๐๐
๗๗	นายสิทธิพงษ์ น้อยพงษ์	๑๒	๑๖	๘๐.๐๐
๗๘	นางเฉลิม มิตรมาก	๑๕	๑๘	๙๐.๐๐
๗๙	นางสาวประกายดาว รื่นเรือง	๑๒	๑๗	๘๕.๐๐
๘๐	นางเลย พลุพิพัฒน์	๑๑	๑๕	๗๕.๐๐

สรุปแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ จำนวน ๘๐ คน ได้รับการทดสอบก่อนการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม สามารถสรุปได้ว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทำแบบทดสอบหลังการฝึกอบรมได้ผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวน ๘๐ คน โดยมีผู้ได้รับคะแนนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๖๕.๐๐ ต่ำสุด จำนวน ๒๑ คน ผู้ได้รับคะแนนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๐.๐๐ จำนวน ๙ คน ผู้ได้รับคะแนนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๗๕.๐๐ จำนวน ๘ คน ผู้ได้รับคะแนนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๘๐.๐๐ จำนวน ๑๓ คน ผู้ได้รับคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ จำนวน ๑๔ คน ผู้ได้รับคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ จำนวน ๙ คน และมีผู้ได้รับคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ สูงสุด จำนวน ๖ คน

**การศึกษาฐาน อปท.ที่มีการบริหารจัดการที่ดี และกระบวนการการทำงานร่วมกันเป็นทีม
ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา**

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่สำคัญทางภาคใต้ เป็นหัวเมืองชายแดนที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียทั้งด้าน
อำเภอสะเดา และอำเภอนาทวี ซึ่งยังผลให้ด้านการเชื่อมโยงติดต่อไปมาซื้อขาย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนวิถีชีวิต
วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน โดยจังหวัดสงขลามีความได้เปรียบในด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ติดกับทั้งทะเลอ่าวไทย
และทะเลสาบสงขลามีป่าไม้และธรรมชาติอุดมสมบูรณ์สมกับเป็นเมืองป่า เขา นา เล ยังประโยชน์ให้กับชาวสงขลา
มาช้านาน แต่ครั้งอดีตจวบจนปัจจุบัน ทั้งผู้คนที่ย้ายในเมืองใหญ่และชนบทห่างไกลออกไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จังหวัดสงขลา ได้ก้าวสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน เราจึงนำความพร้อม
ดังกล่าว ทั้งในด้านความเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การศึกษา คมนาคม ความเป็นเมืองแห่งภูมิปัญญาและ
ศิลปกรรม ความเป็นเมืองสุขภาวะและการกีฬา อีกทั้งจังหวัดสงขลายังเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย (พหุ
วัฒนธรรม) เมืองแห่งอาหารการกินอันหลากหลาย เมืองแห่งความสนุกสนาน และสีสันบันเทิง รวมทั้งมีแหล่ง
ท่องเที่ยวมากมายทุกประเภท ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปในความเป็น Wonderful Songkhla โดยอย่างไม่รู้จบ
และต่อเนื่อง

สงขลาเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ โดยสงขลามีเส้นทางหลักที่เชื่อมโยงหลายสาย ในอนาคต
สามารถพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางรองรับการคมนาคม การค้า และการอุตสาหกรรมของจังหวัดที่ใกล้เคียง พัฒนา
เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดและภูมิภาค และรองรับการขนส่งสินค้าทางการเกษตรและอุตสาหกรรม
นอกจากนี้จังหวัดสงขลาได้มีการกำกับดูแลกิจการด้านพลังงานที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็น
ด้านการค้า การผลิตปิโตรเลียม การสำรวจ และการให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซปิโตรเลียมเหลว ส่งผลให้
จังหวัดสงขลามีบทบาทในการบริหารจัดการด้านพลังงานที่สำคัญของภูมิภาคไม่ว่าจะเป็นการจัดหาพลังงานและ
พัฒนาพลังงานทดแทน เพื่อชดเชยพลังงานจากต่างประเทศและสร้างความมั่นคงด้านพลังงานให้กับจังหวัดสงขลา

ด้านเศรษฐกิจ โครงสร้างการผลิตของจังหวัดสงขลา ขึ้นอยู่กับด้านอุตสาหกรรมเป็นหลัก ด้านการผลิตที่
มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ ถัดไป คือการประกอบอาชีพ ค้าส่ง ค้าปลีก
โดยด้านการเกษตร จังหวัดสงขลาที่มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓,๑๕๓,๘๕๓ ไร่ มีครุว์เรือนเกษตรกรกว่า
๑๖๐,๐๐๐ ครัวเรือน ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ๖๐.๑๕ % มีการประกอบอาชีพด้านการทำนาข้าว คิดเป็น
ร้อยละ ๒๒.๙๒ ที่เหลือเป็นการปลูกไม้ยืนต้น พืชไร่ พืชผัก การทำไร่นาสวนผสม และอื่น ๆ

จุดที่น่าสนใจของจังหวัดสงขลา คือ “การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการโดยการ
ยกระดับการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นการต่อยอดนวัตกรรม มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและใช้องค์ความรู้เพื่อเชื่อมโยงสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมุ่งสู่การเป็นประตูการค้าสู่อาเซียน” โดยโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่
เป็นภาคอุตสาหกรรม รองลงมาคือภาคเกษตร การประมง และการขนส่ง ขยายปลีก ตามลำดับ โดยยางพารา แปะ
อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพารารวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
จังหวัดสงขลาซึ่งส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปสินค้าขั้นต้น นอกจากนี้ รายได้ส่วนใหญ่ของประชากรมาจากภาคเกษตร
จึงมีความเสี่ยงต่อภาคเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา เนื่องจากพึ่งพิงการแปรรูปสินค้าเกษตรและประมงเป็นหลักซึ่ง
เป็นสินค้าที่ไม่มีเสถียรภาพทางด้านราคา ควรมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มมูลค่าสินค้า และบริการบนฐานเศรษฐกิจ-

สร้างสรรค์มูลค่า โดยการยกระดับการผลิตสินค้าและบริการในห่วงโซ่มูลค่า โดยการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การใช้ความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาด้านการตลาด ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ

สงขลา เมืองแห่งการเรียนรู้ คู่สถาบันการศึกษา

อดีตกาลที่ผ่านมา ปรากฏตำนานและบันทึกทางประวัติศาสตร์ ที่อาจกล่าวได้ว่า สงขลาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้นับแต่ “หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด” ซึ่งมีถิ่นกำเนิดอยู่ ณ บ้านชุมพล อ.สทิงพระ จ.สงขลา ที่มีตำนานเล่าขานมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ว่าเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่มีความสามารถด้านการแปลพระธรรมคัมภีร์ชั้นสูง จนได้รับการสถาปนาสมณศักดิ์ถึงขั้น “สมเด็จพระสาเมธีโมคฺฌุปมาจารย์” ปัจจุบันสงขลามีบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับสูงถึงประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ คือ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และยังมี ชาวสงขลาอีกหลากหลายที่ได้รับการยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ และเป็นนักวิชาการหลากหลายสาขาที่มีชื่อเสียงถึงระดับนานาชาติ ได้แก่ ผู้ใช้นามปากกา “อิงอร” นายบัณฑิต อึ้งรังสี วาทยกร เป็นต้น ซึ่งถือว่าเมืองสงขลาเป็นเมืองแห่งปราชญ์และการเรียนรู้ที่สำคัญเมืองหนึ่ง ที่มีแหล่งเรียนรู้มากมาย เช่นสวนประวัติศาสตร์พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ หอสมุดแห่งชาติการุณยานิกิเชก หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ อุทยานการเรียนรู้สงขลาสมาร์ทเซ็นเตอร์ TK PARK (ตรงสี่แดง) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา เป็นต้น รวมทั้งมี ศูนย์การเรียนรู้อีกมากมาย

สงขลา เมืองแห่งภูมิปัญญา และศิลปกรรม “ชาติใดไร่ซังช่านาญศิลป์เหมือนนารินไร่ไฉมประโลมสง่า” จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ที่สะท้อนความเป็นตัวตนแห่งสังคมและบ้านเมืองได้อย่างชัดเจน และสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คนในเมืองนั้น ศิลปะใด ๆ ในบ้านเมือง ย่อมเกิดจากการสั่งสมภูมิปัญญาของผู้คนในเมืองนั้น ๆ เช่นเดียวกับงานศิลปกรรมในเมืองสงขลา ย่อมมาจากภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษชาวสงขลาได้สร้างสรรค์เป็นผลงาน จนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้ลูกหลานได้ชื่นชมยินดี และสืบทอดไว้ให้เป็นสมบัติล้ำค่าของเมืองสงขลาตลอดไป

ความโดดเด่นของสงขลา ทางด้านของเมืองแห่งศิลปะนั้น มีปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในแทบทุกด้าน เช่น ประติมากรรมเงือกทองหาดสมิหลา จิตรกรรมฝาผนังวัดมัสยิดมิมาวาส สถาปัตยกรรมไทยปักษ์ใต้บ้านเกาะยอ หรืออาคารบ้านเรือนสไตล์ชิโนยูโรเปียนที่ย่านเมืองเก่า นาฏกรรมมโนราห์เป็นศิลปะประจำถิ่น มีศิลปินประจำบ้านอยู่หลายคน จนถึงศิลปะสาขาวรรณกรรมที่เป็นอมตะ โดยใช้เมืองสงขลาเป็นฉากในการดำเนินเรื่อง เช่น ดัชนินางของอิงอร หรือฉากนักเขียนระดับศิลปินแห่งชาติ เช่น ผีเสื้อ และดอกไม้ของนิพนพาน เป็นต้น สงขลาเป็นเมืองแห่งศิลปะ ได้มีการนำเสนอในรูปแบบของ STREET ART คือการเขียนภาพเพื่อสื่อเรื่องราวฝาผนัง อาคารบ้านเรือน อันเป็นการใช้งานศิลปะเพื่อสื่อถึงวิถีชีวิตชาวบ้านย่านเมืองเก่า และเพื่อรวบรวมนักท่องเที่ยวในการถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกเมื่อครั้งมาเยี่ยมเยือนเมืองสงขลา เช่น ตามสวนสาธารณะ หรือริมชายหาด เช่น หาดสมิหลา หาดชลาทัศน์และแหลมสนอ่อน ยังมีรูปปั้นประติมากรรมของศิลปินฝีมือต่าง ๆ ที่โดดเด่นที่สุดคือ ประติมากรรมรูปหนูกับแมว ที่หาดสมิหลา เป็นต้น นอกจากนี้สงขลายังมีศิลปะหัตถกรรม ที่มีการผลิตสืบทอดกันมาแต่ครั้งปู่ย่าตายาย จนถึงรุ่นลูกหลานในปัจจุบัน และยังพัฒนาไปสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ ๕ ดาว เช่น ผ้าทอเมืองเกาะยอ เครื่องจักรสานจากผลิตภัณฑ์เตยปาหนัน ผลิตภัณฑ์จากตาลโตนด เป็นต้น

การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเหตุฉุกเฉินแบบบูรณาการ ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี นั้น เป็นการบูรณาการจากการให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของชาวจังหวัดสงขลา ที่เกิดจากความวิฤกต และปัญหาที่เกิดขึ้น ในการร่วมกันสร้างการเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์ เป็นแผนเผชิญเหตุภายใต้ความร่วมมือเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ จนเกิดเป็น การขับเคลื่อนการจัดการเหตุฉุกเฉินแบบบูรณาการ อย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การเป็นศูนย์รับแจ้งเหตุ และสั่งการ (๑๖๖๙) ศูนย์รับแจ้งเหตุด้วยเหตุร้าย (๑๙๑) ศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ความเดือดร้อน (๑๑๓๑) นำไปสู่ศูนย์ควบคุมระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บริการ ๒๔ ชั่วโมง ในการแก้ไขปัญหาแบบครบวงจร ซึ่งจากการศึกษาดูงาน เห็นได้ว่า ชาวจังหวัดสงขลา ได้มีสิ่งทีบุคลากร อปท. และทุกภาคส่วนควรนำมาใช้ คือการนำหลักการและแนวทาง ในการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่ ประกอบด้วย ประชาชน จิตอาสา ชุมชน เครือข่าย ในการจัดระบบการสนับสนุนทรัพยากรเสริมศักยภาพการเรียนรู้ เสริมสร้างพลัง และความเป็นหนึ่งเดียว เวทีเกียรติยศ การบูรณาการความร่วมมือ ทำให้เกิดเครือข่าย นำไปสู่ ความยั่งยืน มาใช้เป็นหลักในการทำงานร่วมกันเพื่อการพัฒนาตำบลไร้โรคไปสู่การบริหารจัดการที่ดีแบบยั่งยืนได้ในอนาคต

ความประทับใจจากการการเรียนรู้ที่ได้จากการชมวิถีชีวิตของชาวเกาะยอ ที่นำวิถีชีวิตชุมชนมาเป็นจุดขาย และเพิ่มรายได้ของคนในชุมชน ที่เกิดจากการมีส่วนร่วม ทั้งท้องถิ่นและท้องที่ เพื่อสร้างจุดเด่น และจุดน่าสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และนำรายได้เข้าสู่ชุมชนเกาะยออย่างไม่ขาดสาย ซึ่งในจุดนี้ ชาวตำบลไร้โรคสามารถนำวิถีชีวิตตามแนวเกษตรกรรม แบบผสมผสาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันมาปรับเปลี่ยนวิถีคิด และทัศนคติเพิ่มเติมได้ เพื่อเป็นการนำเสนอวิถีชีวิตแบบชาวชนบทของเรา มาเป็นจุดขายเพื่อนำไปสู่ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอนาคตได้เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างแนวคิดในการพัฒนารายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนตำบลไร้โรคได้อย่างยั่งยืนได้อีกด้วย

**การศึกษาดูงาน อปท.ที่มีการบริหารจัดการที่ดี และกระบวนการการทำงานร่วมกันเป็นทีม
องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่**

องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีความโดดเด่นทางด้านเมืองแห่งการท่องเที่ยว ที่มีขนาดใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางมุ่งเน้นให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน บนพื้นฐานสภาพแวดล้อมและเมืองน่าอยู่ พร้อมเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แต่ปัญหาของการเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว คือการจัดการปัญหาเรื่องการจัดการขยะ ที่เกิดขึ้นในปริมาณที่มากมหาศาล จนในปัจจุบันได้ดำเนินการจัดการดำเนินโครงการเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะในหลากหลายรูปแบบ โดยการรณรงค์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกและอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมอ่าวนางเมืองสวยน้ำใส กิจกรรมวันรักษ์พีพี และได้รับความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหารในท้องถิ่น โรงแรมที่พัก รถบริการโดยสาร หรือไม่ว่าจะเป็นเรือโดยสาร ห้างร้าน หน่วยงานเอกชนต่าง ๆ เป็นต้น ในการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางอย่างแท้จริง ในการรณรงค์นักท่องเที่ยว โดยการรณรงค์การใช้ถุงผ้า การบริการอาหารนักท่องเที่ยวด้วยกล่องพลาสติก ที่สามารถนำกลับไปใช้ได้ใหม่ งดใช้โฟม หรือไม่ว่าจะเป็นการรณรงค์การทำอาหารให้นักท่องเที่ยว แบบบุฟเฟ่ โดยไม่ใช้ จาน ชาม ซ้อน ที่นำกลับไปใช้ได้ใหม่ เป็นต้น ส่งผลให้ประชาชน และทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกในการร่วมกันดูแลรักษา และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของตำบลอ่าวนางให้มีความยั่งยืนต่อไป

**การเติมเต็มศรัทธา ความเชื่อตามหลักพระพุทธศาสนา การเรียนรู้ตามสภาพสังคม และวัฒนธรรม
ณ วัดแหลมพ้อ เกษะยอ จังหวัดสงขลา และวัดเจย์ไช้ จ.นครศรีธรรมราช**

พระท่านกล่าวว่า วัด คือ แดนบุญ แดนบุญธรรม เป็นสถานที่ศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรม เผยแพร่ธรรม สร้างบุญ สร้างบารมี สร้างประโยชน์สุข มอบแสงสว่างทางธรรมให้แก่โลก แก่สังคม ให้แก่เพื่อนมนุษย์มหาชนทั้งหลาย วัดเป็นสถานที่ที่อยู่ของหมู่พระภิกษุสงฆ์ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา นักรุกข นักรบวช ผู้ที่ท่านออกจากเรือน สละทางโลก ออกบวชเพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ วัดเป็นสถานที่ ที่ญาติโยมชาวพุทธร่วมกันสร้างขึ้นมาถวายไว้เป็นสมบัติของพระศาสนา ถวายแด่พระพุทธเจ้า ไม่มีบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเจ้าของวัด เจ้าของสถานที่ ถึงจะมีชื่อตามกฎหมายก็ตาม ถือว่าวัดเป็นสมบัติของพระศาสนาพระภิกษุสงฆ์ และญาติโยม เป็นเพียงผู้ดูแลช่วยกันรักษาวัด และอาศัยวัดเพียงเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ปฏิบัติซึ่งหน้าที่ของตน และใช้เป็นสถานที่สำหรับบำเพ็ญเพียรศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรม เผยแพร่ธรรม สร้างบุญ สร้างบารมีเท่านั้น วัดเป็นเพียงองค์ประกอบส่วนหนึ่งของศาสนา เรียกว่า ศาสนสถาน ไม่ใช่ตัวศาสนาตัวแท้ของศาสนา เรียกว่า ศาสนธรรม คือ พระธรรมคำสั่งสอน ที่พระพุทธเจ้าผู้เป็นศาสดาทรงสั่งสอนไว้ดีแล้ว

ส่วนพระภิกษุสงฆ์จัดเป็นศาสนบุคคล วัตถุประสงค์ในการสร้างวัดขึ้นมานั้น ก็เพื่อมุ่งหวังตั้งใจให้เป็นสถานที่สำหรับสร้างประโยชน์สุข ให้แก่โลก แก่สังคม แก่พระศาสนา มอบแสงสว่างทางธรรม ให้แก่เพื่อนมนุษย์มหาชนทั้งหลาย เพื่อให้เข้าถึงแก่นธรรม เข้าถึงพระรัตนตรัย เพื่อเป็นที่พึ่งทางใจ ถ้าจะเปรียบก็เปรียบได้กับยานพาหนะ รถ เรือที่จะขนส่งผู้โดยสารไปให้ถึงเป้าหมายปลายทางข้ามฝากข้ามฝั่งได้

คำว่า ประโยชน์สุขในที่นี้หมายถึง ความเจริญงอกงามในศีลในธรรม ในบุญกิริยา มีทาน ศีล ภาวนา และ ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา อันเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ชีวิตจิตใจของชาวโลกได้เข้าถึงซึ่งความสะอาด ความสว่าง ความสงบ รู้ ตื่น เบิกบาน ในมรรค ผล นิพพานทั้งในโลกนี้ และในโลกหน้า และเพื่อให้สังคมโลกเกิดความสงบร่มเย็นเป็นสุข พ้นทุกข์ ปลอดภัย เพราะฉะนั้น หากวัดสามารถทำให้สำเร็จซึ่งประโยชน์ดังกล่าวได้ วัดนั้นก็จะได้ชื่อว่า เป็นวัดที่สมบูรณ์แบบ ถูกต้องตามพุทธประสงค์ ที่พระองค์ได้ทรงวางไว้ ทรงสั่งสอนไว้ ได้อย่างแท้จริง

เรื่องการเข้าวัด เป็นเรื่องของศรัทธา เป็นความเชื่อส่วนบุคคล คนที่มีความเชื่อต่อศาสนา มีศรัทธาอยู่ในจิตใจเป็นอย่างดี อย่างเต็มเปี่ยมแล้ว ถึงจะเข้าวัดได้ และการที่คนเราจะต้องไปวัด หรือเข้าวัดนั้น ก็ควรวางท่าทีให้ถูกต้อง ควรรู้เป้าหมาย รู้วัตถุประสงค์ว่าเราไปวัดกันทำไม? ทำไมต้องไปวัด? ไปวัดเพื่ออะไร? ควรเข้าใจให้ถูกต้องแต่แรกเริ่ม เพื่อจะได้สำเร็จประโยชน์สูงสุดในการไปวัดในแต่ละครั้ง

เมื่อสรุปแล้ว การที่เราจะไปวัดในแต่ละครั้งนั้น ควรจะมีจิตเจตน์จำนงวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์และสำเร็จประโยชน์ ๕ ประการดังต่อไปนี้ คือ

๑. เพื่อเติมเต็มศรัทธา
๒. เพื่อศึกษาพระธรรม
๓. เพื่อบำเพ็ญประโยชน์
๔. เพื่อหนีโทษกามคุณ
๕. เพื่อตุนทุนนิพพาน

๑. เพื่อเติมเต็มศรัทธา

ศรัทธา แปลว่า ความเชื่อ เป็นตัวจักรสำคัญ เป็นชนวนแรก เป็นก้าวแรก เป็นประตูบานแรก ที่จะทำให้ประโยชน์ในส่วนอื่นๆ เกิดดอกออกผล สำเร็จสมความปรารถนาตามที่ตั้งไว้

หากขาดซึ่งตัวศรัทธาแล้ว ทุกอย่างก็จะจบลงสิ้นสุดลง หมดความหมายลงทันที ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรก็ตาม เช่น หมดศรัทธากับระบบองค์กร กับคน ก็จะทำให้ยกเลิก เลิกสนใจทันที หากยังมีศรัทธาอยู่ก็ยังไม่มาหาสู่ คบค้าสมาคม เคารพเลื่อมใสกันต่อไป ถึงแม้จะเป็นศรัทธาแบบไหนก็ตาม ตัวศรัทธาก็ยังเป็นตัวยึดเหนี่ยวไว้อยู่ ศรัทธาที่ทุกคนมีอยู่นั้น ย่อมมีไม่เท่ากัน บางคนมีศรัทธามาก บางคนมีศรัทธาน้อย และศรัทธานั้นมีโอกาสที่จะเสื่อมได้ ยกเว้นศรัทธาของท่านผู้ที่บรรลุนิพพานแล้วเท่านั้น ซึ่งจัดว่าเป็นศรัทธาที่มั่นคง เป็นศรัทธาที่ได้มาตรฐาน เพราะเป็นศรัทธาที่ประกอบแล้วด้วยปัญญาจะไม่มีความเสื่อมถอยการไปวัดในแต่ละครั้งนั้น เป็นการประกาศตนในเบื้องต้นว่า ตนยังคงมีศรัทธาติดอยู่ ยังยอมรับนับถือ ยังเชื่อ ยังเลื่อมใสในคำสั่งสอน ในหลักธรรม ในพระรัตนตรัย ในบิดามารดา ครูบาอาจารย์อยู่ ยังเชื่อในกรรม ในผลของกรรม ยังเชื่อในบาป บุญ คุณโทษ นรก สวรรค์ ในศาสนานั้นๆอยู่ และยังเชื่อว่าทำดีย่อมมี ทำชั่วย่อมชั่ว สวรรค์นรกมีอยู่จริง จึงได้พยายามชวนชวายุเพื่อเข้าวัด เพื่อสร้างกรรมดีกันต่อไป ศรัทธาจะตั้งมั่น และมั่นคง เจริญงอกงามขึ้นได้นั้น ก็ต้องอาศัยเหตุปัจจัยหลายอย่าง เป็นตัวช่วย ตัวเสริม เช่น การได้ฟังธรรม ได้สนทนาธรรม และการได้ไหว้พระสวดมนต์ ได้เจริญสมาธิภาวนาอยู่เนืองๆ ก็จะทำให้เราเกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดพลังศรัทธาเพิ่มพูนพัฒนาเจริญขึ้นได้ และการได้พบได้เห็นคนอื่นที่เขาพากันทำความดีกันอยู่ เขายังมีความเชื่อกันอยู่ ก็จะเป็นอีกแรงหนึ่งคอยช่วยให้เราเกิดกำลังใจ เกิดพลังศรัทธา ส่งเสริมศรัทธาในการทำความดีอื่นๆ ขึ้นต่อไปอีก และยังเป็นเหตุทำให้ตัวศรัทธาที่เรามีอยู่ กลายเป็นองค์ศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญาถูกต้องตามหลักธรรม หลักกรรม หลักศาสนา เปลี่ยนจากศรัทธาที่ไม่นั่นคง เป็นศรัทธาที่มั่นคงได้ การกราบ การไหว้ หรือพิธีกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบของศาสนพิธีที่ดี การประพฤติปฏิบัติชอบ ของพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาที่อยู่ในวัดที่ดี กฎระเบียบภายในวัดที่ดี เสนาสนะอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมภายในวัดที่ดี ก็ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ช่วยรักษาศรัทธา เพิ่มพูนศรัทธาให้มั่นคงไว้ได้เช่นกัน

ตัวศรัทธาเป็นเรื่องของจิตใจของเราล้วน ๆ ในส่วนอื่นนั้นเป็นแค่เพียงส่วนเสริมภายนอกเท่านั้น แต่ถ้าหากจิตใจไม่เปิดรับ สิ่งภายนอกถึงจะดี จะมีคุณภาพเลิศแค่ไหนก็ตาม ก็ยากที่จะช่วยให้ความศรัทธานั้นเกิดขึ้นในจิตใจได้ หลักศรัทธาในพระพุทธศาสนานั้น พระพุทธเจ้าท่านทรงวางหลักไว้ว่า ศรัทธา คือ ความเชื่อนั้น ควรประกอบด้วยเหตุผล ๔ ประการเท่านั้น จึงจะจัดว่าเป็นศรัทธาที่ถูกตม และต้องปลอดภัยได้ คือ

๑.กรรมสัทธา ความเชื่อในเรื่องกรรม เชื่อในการกระทำ เชื่อในกฎแห่งกรรม เชื่อว่ากรรม คือ การกระทำนั้นมียุอยู่จริง คือ เชื่อว่าเมื่อทำอะไรลงไปโดยมีเจตนา คือ จงใจทำทั้งที่รู้อยู่ ย่อมถือว่าเป็นกรรมทั้งสิ้น คือ เป็นความชั่ว ความดีมีขึ้นในตนทันที ก่อให้เกิดผลดีผลร้ายสืบเนื่องต่อไป การกระทำจะไม่ว่างเปล่า สูญเปล่า และเชื่อว่าผลที่เราต้องการนั้น จะสำเร็จได้ด้วยการกระทำเท่านั้น มิใช่ด้วยการอ่อนวอน หรืออนนคยโชค แบบหวังผลดลบันดาลก็หาไม่ ทุกสิ่งจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะการกระทำทั้งสิ้น ไม่มีเทพเจ้าองค์ใดประทานให้

๒.วิปากสัทธา ความเชื่อในเรื่องวิปากกรรม เชื่อผลของกรรม เชื่อว่าผลของกรรมมีจริง คือ เชื่อว่ากรรม คือ การกระทำที่เราทำลงไปแล้วนั้น ต้องมีผล และผลนั้นต้องมีเหตุ ผลดีย่อมเกิดจากกรรมดี ผลชั่วย่อมเกิดจากกรรมชั่ว

๓. กัมมัฏฐกตาสัทธา ความเชื่อว่าสัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เชื่อว่าแต่ละคนเป็นเจ้าของแห่งกรรมนั้นๆ และจะต้องรับผิดชอบ เสวยวิบากเป็นไปตามกรรมของตน ที่กระทำไว้แล้วทุกประการ โดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนี พ้นได้ไม่ช้าก็เร็ว ไม่วันนี้ก็วันหน้า ไม่ชาตินี้ก็ชาติหน้า กรรมต้องให้ผลแน่นอน

๔. ตถาคตโพธิสัทธา ความเชื่อในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า มั่นใจในองค์พระตถาคต ว่าทรงเป็นพระสัมมาสัมพุทธะ ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง ทรงพระคุณอันประเสริฐทั้ง ๓ ประการ คือ พระมหาบริสุทธิ์คุณ พระมหากรุณาธิคุณ และพระมหาปัญญาธิคุณ ทรงตรัสแสดงธรรม และบัญญัติวินัยสั่งสอนไว้ด้วยดีแล้ว ทรงเป็นผู้นำทาง ชี้ทางบรรเทาทุกข์ ชี้สุขเกษมศานต์ ทรงแสดงให้เห็นว่า มนุษย์ คือ คนเราทุกคนนั้น หากฝึกตนด้วยดี ก็สามารถเข้าถึงภูมิธรรม ภูมิปัญญาสูงสุด บริสุทธิ์หลุดพ้นได้ ดังที่พระองค์ได้ทรงบำเพ็ญไว้เป็นแบบอย่างแล้วนั้น

๒. เพื่อศึกษาพระธรรมการศึกษาพระธรรม มีวิธีศึกษาได้หลายวิธี จะฟังธรรมะจากทีวี จากซีดี จากวิทยุ หรือการอ่านหนังสือธรรมะ หรือค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต หรือไปเรียนในสถานที่ที่มีการสอนเป็นระบบนั้นก็ได้ ย่อมจะช่วยให้เราเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของธรรมะได้เป็นอย่างดี และเมื่อมีความรู้แล้ว ก็นำมาประพฤติปฏิบัติ ตามที่ตนรู้ ตนเข้าใจ ตนเรียนมา ก็จะเกิดเป็นผลดีแก่ตนเอง และสังคมสืบต่อไป

วัดในแต่ละวัดนั้น ก็พยายามส่งเสริมในส่วนนี้ มีการพิมพ์หนังสือธรรมะแจกเป็นธรรมทาน แจกซีดีธรรมะ ก็มีการเทศน์ การสอน การอบรมบ่มเพาะ มีกิจกรรมเสริมบุญ เสริมปัญญาเพื่อให้ผู้ที่เข้ามาสู่วัดได้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางศาสนาของตนให้ยิ่งขึ้นไป ทั้งหมดทั้งหมดที่กล่าวมารวมเรียกว่า การศึกษาธรรมะตามตำรา ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะจะทำให้เรารู้ว่าพระพุทธเจ้าท่านทรงสอนอะไรบ้าง นิยมเรียกกันว่า การศึกษาภาคปริยัติ คือ ศึกษาตามคัมภีร์ ตามตำรานั้นเอง เปรียบได้กับเรียนรู้เรื่องแผนที่ เรียนรู้เรื่องสูตรอาหาร เรียนรู้วิธีการนั่นเอง แต่ยังไม่ลงมือเดินทาง ลงมือทำ ส่วนการศึกษาธรรมะ อีกรูปแบบหนึ่งซึ่งต้องควบคู่ไปกับการศึกษาแบบปริยัติ นั่นก็คือ การภาวนา ภาวนาแปลว่า การทำให้มี ให้เกิดขึ้น ให้เจริญขึ้น

นิยมเรียกกันว่า การศึกษาภาคปฏิบัติ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของจิตใจล้วนๆ โดยอาศัยความรู้ในตำราที่ได้ศึกษามาดีแล้วนั้น นำมาลงมือยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อให้กิเลสหมดไป ความรู้ในตำรานั้น ถึงแม้ว่าเราจะมีความรู้มากมายแค่ไหนก็ตาม ถ้าขาดการลงมือปฏิบัติควบคู่ไป ท่านว่าความรู้ธรรมะก็ยังไม่ถือว่าเป็นความสำเร็จประโยชน์ ยังเป็นความรู้เพียงแค่ว่าด้านเดียว ท่านเรียกว่า เป็นคัมภีร์เปล่า

วัดจึงเป็นสถานที่ ที่เหมาะสำหรับการไปศึกษาปฏิบัติไปเรียนรู้ ไปฝึก ไปหัด เพื่อนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ ออกมาใช้ให้ได้ในส่วนนี้ เพื่อความสำเร็จประโยชน์ในการปฏิบัติภาวนา ในแต่ละวัดก็จะมีพระอาจารย์ มีผู้รู้ มีครูคอยให้คำแนะนำ และนำพาปฏิบัติ แล้วยังมีคนอื่นที่มาร่วมปฏิบัติกับเราด้วย ก็มีช่วยกระตุ้นให้การศึกษาระบบในด้านภาวนาของเราก้าวหน้าขึ้น เจริญขึ้น อีกแรงหนึ่ง เมื่อเราได้ศึกษารู้ดีแล้ว ชำนาญแล้ว เข้าใจดีแล้วเราจะนำไปปฏิบัติที่ไหนก็ได้ เข้าในหลักที่ว่า ไปศึกษาที่วัดแล้วนำมาปฏิบัติที่บ้าน

การเข้าวัดก็เหมือนการไปโรงเรียน เด็กนักเรียนย่อมมีความรู้ ความเข้าใจต่างกัน บางคนเก่ง บางคนไม่เก่ง ก็ขึ้นอยู่กับระดับคุณภาพของสติปัญญา ความตั้งใจ ความสนใจ และความขยันของแต่ละคนจะให้ได้เท่ากัน เทียมกันเป็นไม่ได้ คนที่เข้าวัดก็เช่นกัน จะให้ได้บุญ ได้ปัญญาเท่ากัน เป็นคนดีทุกคนนั้น ก็เป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน แต่ที่ดีกว่าไม่เข้า ไม่เอา ไม่สนใจเสียเลย การทำตัวเป็นคนไม่มีวัด ไม่มีศาสนา ไม่เชื่ออะไรเลยนั้น ก็เป็นเรื่องที่ไม่ปลอดภัย มีโอกาสผิดพลาดได้มาก เพราะไม่มีหลักยึด ยึดอยู่แค่ที่ภูมิจิตใจเห็นของตน.

๓. เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ พระพุทธเจ้าพระองค์จะทรงเน้นย้ำเสมอว่า ชีวิตคนเราที่เกิดมานั้น หาก เกิดมาแล้ว ๑๐๐ ปี แต่ไม่ได้ทำประโยชน์อะไรเลย การเกิดมานั้นก็ขาดทุนเสียเวลาเปล่า ผู้คนที่เกิดมาเพียงไม่กี่วัน แล้วได้ทำประโยชน์ไว้ไม่ได้ สรุปลงแล้วก็มีแต่ได้กับได้ไม่มีส่วนเสียเลย

ในส่วนประโยชน์สูงสุด คือ มรรคผลนิพพานนั้น การที่เราได้ทำในส่วนประโยชน์ตนและคนอื่นอย่างงดงาม ติงามครบถ้วนดีแล้วนั้น ก็เท่ากับเราได้ลดละกิเลส ละความเห็นแก่ตัวลงได้อย่างมากไปในตัว ในส่วนนี้ก็เท่ากับว่าเราได้สร้างเหตุปัจจัย เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ในเรื่องมรรคผลนิพพานได้โดยตรง

๔. เพื่อหนีโทษกามคุณ กามคุณ คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส อันเป็นสิ่งที่น่ารัก น่าใคร่ น่าปรารถนา เป็นเครื่องผูกมัดตรึงจิตใจ ให้เพติดเพลิน หลงไหลคลั่งไคล้ มีรสอร่อยทำให้คนหลงติด หลงยึดว่าเป็นของดีมีอยู่จริง เป็นของมีค่ามีคุณ เป็นสิ่งสำคัญมากในชีวิต รวมถึงทรัพย์สมบัติ ภรรยาสามี หน้าที่การงาน ลูกหลาน สัตว์เลี้ยง ที่เป็นสมบัติของเรา ที่เราอุตสาหะหามาสร้างมา เราก็กินหลงติด หลงยึด หลงเพติดเพลิน โดยไม่ได้คำนึงถึงความสำคัญในด้านของจิตใจ ด้านของธรรมะธรรมโม ด้านที่เกี่ยวกับบุญกุศล เกี่ยวกับบวดีวาศานา อันเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขทางใจที่แท้จริงเลย เพราะฉะนั้น เพื่อเป็นการขัดเขลาขูดเกลากจิตใจของตน เพื่อการฝึกปล่อยละ ปล่อยวาง คลายสมมติความยึดติดลงบ้าง เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมข้อมใจ เพื่อเป็นการทำใจ เพื่อเป็นการป้องกันไว้แต่แรก เพื่อความเข้าใจในสิ่งสมมติ เราจำเป็นต้องหัดละ หัดปล่อย หัดวาง หัดสละ หัดทิ้งมันบ้าง จะได้ไม่หลงยึดติดผูกพันจมปลักอยู่แบบนั้น

๕. เพื่อต้นทุนนิพพาน คือ เหตุปัจจัย คือ บุญกุศล คือ บารมีธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสย้ำเตือนตลอดเวลาว่า “เพราะมีสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงมี” สรุปความก็คือว่า เราทำอย่างไรก็ต้องได้อย่างนั้น การเข้าวัดก็เพื่อเข้าไปอบรมสั่งสมบุญบารมีความดีต่างๆ เพื่อให้เป็นเหตุเป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมเติมเต็มสนับสนุนให้เรา เกิดพลังบุญ มีพลังปัญญา ก่อให้เกิดเป็นवासนาบารมี เป็นอุบิสัยหุนสงบมอินทรีย์ทางธรรมให้แก่กล้ายิ่งขึ้น เพื่อการเข้าถึงซึ่งมรรคผลนิพพานให้ได้ เหมือนการบำเพ็ญบารมีธรรม เพื่อตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า กว่าท่านจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้า กว่าจะสำเร็จเป็นพระอรหันต์ได้นั้น พระองค์ต้องสั่งสมบุญบารมี มาหลายภพ หลายชาติ หลายอสงไขย พระอรหันตสาวกก็เช่นเดียวกัน ท่านก็บำเพ็ญบุญบารมีมาหลายภพชาติเช่นกัน ถึงจะมีวันนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยทางที่ดีที่สุด ก็คือต้องพากเพียรพยายาม หมั่นอบรมบ่มเพาะไปเรื่อยๆ สั่งสมไว้ให้มากที่สุด ถือว่าเป็นการดีที่สุด

สรุปแบบประเมินความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้
โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบท.
องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ตอนที่ ๑ สถานภาพทั่วไป

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้ ต่อการเข้าร่วมโครงการ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตารางที่ ๑ แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ		
หญิง	๔๙	๖๑.๐๐
ชาย	๓๑	๓๙.๐๐
๒. อายุ		
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	-	-
๒๐ - ๓๐ ปี	๗	๙.๐๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๒๓	๒๙.๐๐
๔๑ - ๕๐ ปี	๓๘	๔๗.๐๐
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๒	๑๕.๐๐
๓. การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	๑๕	๑๙.๐๐
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	๓๓	๔๑.๐๐
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	๑๒	๑๕.๐๐
ปริญญาตรี	๑๕	๑๙.๐๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๕	๖.๐๐
๔. ตำแหน่ง		
คณะผู้บริหาร	๓	๔.๐๐
พนักงานจ้างตามภารกิจ/ทั่วไป	๑๔	๑๗.๐๐
ผู้นำชุมชน/กลุ่มองค์กรต่างๆ	๔๖	๕๘.๐๐
สมาชิกสภา อบต.	๑๐	๑๒.๐๐

ตารางที่ ๒ แสดงระดับความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้ ต่อการเข้าร่วมโครงการ

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ/ความรู้ความเข้าใจ/ การนำความรู้ไปใช้ (คิดเป็นร้อยละ)				
	มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
ด้านวิทยากร					
๑. การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	๒๘.๗๕	๖๒.๕๐	๘.๗๕	-	-
๒. ความสามารถอธิบายเนื้อหา	๒๕.๐๐	๖๕.๐๐	๑๐.๐๐	-	-
๓. การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม	๒๗.๕๐	๖๓.๗๕	๘.๗๕	-	-
๔. มีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม	๒๗.๕๐	๖๒.๕๐	๑๐.๐๐	-	-
๕. การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	๒๗.๕๐	๖๑.๒๕	๑๑.๒๕	-	-
๖. การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรม	๒๑.๒๕	๖๑.๒๕	๑๖.๒๕	๑.๒๕	-
ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร					
๑. สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม	๒๘.๗๕	๖๓.๗๕	๗.๕๐	-	-
๒. ความพร้อมของอุปกรณ์วัสดุอุปกรณ์	๒๑.๒๕	๗๐.๐๐	๘.๗๕	-	-
๓. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๒๕.๐๐	๖๐.๐๐	๑๕.๐๐	-	-
๔. อาหารมีความเหมาะสม	๒๓.๗๕	๖๑.๒๕	๑๒.๕๐	๒.๕๐	-
ด้านความรู้ความเข้าใจ					
๑. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรม	๑๖.๒๕	๕๘.๗๕	๒๑.๒๕	๘.๗๕	-
๒. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้หลังการอบรม	๓๐.๐๐	๖๒.๕๐	๗.๕๐	-	-
ด้านการนำความรู้ไปใช้					
๑. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	๒๑.๒๕	๗๐.๐๐	๘.๗๕	-	-
๒. มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	๒๒.๕๐	๗๐.๐๐	๗.๕๐	-	-
๓. สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้	๑๕.๐๐	๖๗.๕๐	๑๖.๒๕	๑.๒๕	-

สรุปประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการฝึกอบรม

.....

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑. ข้อเสนอแนะ ดี ชม ในการอบรมครั้งนี้ได้แก่

.....

๒. หัวข้อที่ทำอยากให้อัดฝึกอบรมครั้งต่อไป ได้แก่

.....

สรุปและประเมินผลการฝึกอบรม ก่อนและหลังการดำเนินโครงการฯ

(โดยวิธีการออกแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ)

จากการจัดโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ สามารถสรุป และประเมินผลการฝึกอบรม ได้ดังนี้

ตอนที่ ๑ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ผู้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมฯ จำนวนทั้งหมด ๘๐ คน แยกเป็น เพศหญิง ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๐๐ เพศชาย ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๕ มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕๐ และมีอายุ ๕๑ ปี ขึ้นไป ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ โดยผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีการศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๕ การศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ และมีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๕ พนักงานส่วนตำบล ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ พนักงานจ้างตามภารกิจ/ทั่วไป ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ สมาชิกสภา อบต. ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ และผู้นำชุมชน/กลุ่มองค์กรต่าง ๆ ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐๐

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจ / ความรู้ความเข้าใจ/การนำไปใช้ ต่อการเข้าร่วมโครงการ

ทางด้านความพึงพอใจ ด้านความรู้ความเข้าใจ และการนำไปใช้ของผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถสรุปประเด็นความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการได้ดังนี้

๑. **ด้านวิทยากร** โดยผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจเห็นทางด้านการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน ในระดับมากที่สุด ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๕ ในระดับมาก ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และในระดับปานกลาง ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ โดยวิทยากรมีความสามารถในการอธิบายเนื้อหาให้ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีความพึงพอใจมากที่สุด ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ในระดับมาก ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๐ และในระดับปานกลาง ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ การเชื่อมโยงเนื้อหาในการฝึกอบรม มากที่สุด ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ ในระดับมาก ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ และระดับปานกลาง ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ โดยเนื้อหาที่วิทยากรได้ฝึกอบรมมีความครบถ้วนของเนื้อหาในการฝึกอบรม มากที่สุด ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ ในระดับมาก ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และในระดับปานกลาง ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ การใช้เวลาของวิทยากรตามที่กำหนดไว้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐ ในระดับมาก ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๒๕ และในระดับปานกลาง ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕ การตอบข้อซักถามในการฝึกอบรมของวิทยากร ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๕ ในระดับมาก ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๒๕ ในระดับปานกลาง ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ และในระดับน้อย ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕

๒. ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีความพึงพอใจในด้านสถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๕ ในระดับมาก ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ และในระดับปานกลาง ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ความพึงพอใจทางด้านความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ในระดับมากที่สุด ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๕ ในระดับมาก ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ และในระดับปานกลาง ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ ความพึงพอใจของระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ในระดับมาก ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐ และในระดับปานกลาง ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ ความพึงพอใจเกี่ยวกับอาหารมีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ ในระดับมาก ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๗๕ และในระดับปานกลาง ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ และในระดับน้อย ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

๓. ด้านความรู้ความเข้าใจ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ก่อนการอบรม ในระดับมากที่สุด ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ ในระดับมาก ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๑ ในระดับปานกลาง ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๕ และในระดับน้อย ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๕ เมื่อเสร็จสิ้นการอบรมผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้หลังการอบรม ในระดับมากที่สุด ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐ ในระดับมาก ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และในระดับปานกลาง ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐

๔. ด้านการนำความรู้ไปใช้ โดยผู้เข้าร่วมโครงการฯ ทั้ง ๘๐ ราย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ในระดับมากที่สุด ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๕ ในระดับมาก ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ และในระดับปานกลาง ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ โดยมีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ ในระดับมากที่สุด ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ ในระดับมาก ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ และในระดับปานกลาง ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ และผู้เข้าร่วมโครงการฯ คิดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดได้ ในระดับมากที่สุด ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ ใช้ได้ในระดับมาก ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕๐ ในระดับปานกลาง ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๕ และในระดับน้อยที่สุด ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕

สรุปประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรม และการทัศนศึกษาดูงาน

ได้เป็นการสร้างความรักความสามัคคี ระหว่าง คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการฯ นั้น ได้เพิ่มทักษะให้แก่บุคลากรของ อบต. และทักษะในการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ อบต. ได้อย่างถูกต้อง กิจกรรมต่างๆ และการได้ทัศนศึกษาดูงาน ได้นำความรู้ และประสบการณ์มาใช้บูรณาการในด้านของการปฏิบัติงานในหน้าที่ สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองไปในทิศทางที่ดี เปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนตัวเอง เพื่อผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีม ทำให้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีมเพิ่มมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากการทำงานเป็นทีมมีการวางแผนที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และถูกต้องตามความต้องการของชุมชน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้ง ได้ปรับทัศนคติระหว่างคณะผู้บริหาร

สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ สร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน และสร้างวิสัยทัศน์ในการทำงานร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมถึงระบบการบริหารจัดการของทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนร่วมกับ อบต. ให้มองไปในทิศทางเดียวกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหา และยังได้คิดถึงการปรับกระบวนการทำงานให้ตรงกับบริบทของชุมชน การปรับข้อเสีย ให้เป็นโอกาสในกาสร้างกระบวนการแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และพัฒนาไปพร้อมๆ กัน

การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเหตุฉุกเฉินแบบบูรณาการ ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดี นั้น เป็นการบูรณาการจากการให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของชาวจังหวัดสงขลา ที่เกิดจากความวิกฤต และปัญหาที่เกิดขึ้น ในการร่วมกันสร้างการเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์ เป็นแผนเผชิญเหตุภายใต้ความร่วมมือเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ จนเกิดเป็น การขับเคลื่อนการจัดการเหตุฉุกเฉินแบบบูรณาการ อย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การเป็นศูนย์รับแจ้งเหตุ และสั่งการ (๑๖๖๙) ศูนย์รับแจ้งเหตุด้วยเหตุร้าย (๑๙๑) ศูนย์รับเรื่องราวจุดเหตุความเดือดร้อน (๑๑๓๑) นำไปสู่ศูนย์ควบคุมระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บริการ ๒๔ ชั่วโมง ในการแก้ไขปัญหาแบบครบวงจร ซึ่งจากการศึกษาดูงาน เห็นได้ว่า ชาวจังหวัดสงขลา ได้มีสิ่งทีบุคลากร อบต. และทุกภาคส่วนควรนำมาใช้ คือการนำหลักการและแนวทาง ในการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่ ประกอบด้วย ประชาชน จิตอาสา ชุมชน เครือข่าย ในการจัดระบบการสนับสนุนทรัพยากรเสริมศักยภาพการเรียนรู้ เสริมสร้างพลัง และความเป็นหนึ่งเดียว เวทีเกียรติยศ การบูรณาการความร่วมมือ ทำให้เกิดเครือข่าย นำไปสู่ ความยั่งยืน มาใช้เป็นหลักในการทำงานร่วมกันเพื่อการพัฒนาตำบลไร้โรคไปสู่การบริหารจัดการที่ดีแบบยั่งยืนได้ในอนาคต

ความประทับใจจากการการเรียนรู้ที่ได้จากการชมวิถีชีวิตของชาวเกาะยอ ที่นำวิถีชีวิตชุมชนมาเป็นจุดขาย และเพิ่มรายได้ของคนในชุมชน ที่เกิดจากการมีส่วนร่วม ทั้งท้องถิ่นและท้องที่ เพื่อสร้างจุดเด่น และจุดน่าสนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และนำรายได้เข้าสู่ชุมชนเกาะยออย่างไม่ขาดสาย ซึ่งในจุดนี้ ชาวตำบลไร้โรคสามารถนำวิถีชีวิตตามแนวเกษตรกรรม แบบผสมผสาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันมาปรับเปลี่ยนวิถีคิด และทัศนคติเพิ่มเติมได้ เพื่อเป็นการนำเสนอวิถีชีวิตแบบชาวชนบทของเรา มาเป็นจุดขายเพื่อนำไปสู่ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอนาคตได้เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างแนวคิดในการพัฒนารายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนตำบลไร้โรคได้อย่างยั่งยืนได้อีกด้วย และประกอบกับตำบลไร้โรคยังได้ทัศนศึกษาดูงานจากจังหวัดกระบี่ และเล็งเห็นถึงการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง ของ อบต.อ่าวนาง อย่างแท้จริง ในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยการณรงค์การใช้ถุงผ้า การบริการอาหารนักท่องเที่ยวด้วยกล่องพลาสติก ที่สามารถนำกลับไปใช้ได้ใหม่ งดใช้โฟม หรือไม่ว่าจะเป็นการณรงค์การทำอาหารให้นักท่องเที่ยว แบบบุฟเฟ่ โดยใช้ งาน ชาม ซ้อน ที่นำกลับไปใช้ได้ใหม่ เป็นต้น

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

จากการจัดโครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อปท.ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ นั้น มีผู้เข้าร่วมโครงการฯให้ข้อเสนอแนะ ดี ชม แสดงความคิดเห็นในการจัดการสัมมนาในครั้งนี้ และในครั้งต่อไปดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะ ดี ชม ในการอบรมครั้งนี้ ดังนี้

ข้อ ดี ชม ผู้เข้ารับการอบรมมีความประทับใจในการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ในเรื่องของการแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม ได้รับความสนุกสนาน อีกทั้งยังประทับใจทีมงานวิทยากรบรรยายทุกท่าน ที่ได้จัดโครงการดี ๆ ในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ ควรมีการจัดกิจกรรมในลักษณะนี้บ่อย ๆ ในการฝึกอบรมครั้งต่อ ๆ ไปควรจัด การจัดอบรม เป็นที่น่าพอใจ แต่ควรปรับปรุงในบางส่วนของขาดตกบกพร่อง เช่น ระยะเวลาในการเดินทาง เนื่องจากใช้เวลาสูง อยากให้เพิ่มเวลาในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น และควรมีการจัดการฝึกอบรมนอกสถานที่ หรือนอกพื้นที่อีก

๒. หัวข้อที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยากให้จัดอบรมครั้งต่อไป ดังนี้

- ๑) เทคนิคการพัฒนาประสิทธิภาพ อปท.
- ๒) อบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพด้านยาเสพติด
- ๓) หลักธรรมาภิบาลเพิ่มเติม
- ๔) กระบวนการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๕) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้นำทุก ๆ คน ร่วมกับ พนักงาน อบต.
- ๖) การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อปท.
- ๗) การส่งเสริมอาชีพในตำบล
- ๘) การประสานงานของทุกภาคส่วน ของ อปท.
- ๙) การปรับปรุงคุณภาพและบุคลิกภาพของผู้เข้าร่วมงาน

บทสรุป

โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร อบต. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ได้สร้างความประทับใจให้กับผู้เข้ารับการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเป็นอย่างสูง ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี และวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ตามแนววิถีชาวพุทธ อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รู้ถึงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรที่ทันสมัย รวมถึงการบริการประชาชน ในทุกๆ ด้าน และได้เรียนรู้นวัตกรรมใหม่ๆ สร้างความรักความสามัคคี ระหว่าง คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ และภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการฯ นั้น การจัดกิจกรรมการทำงานเป็นทีม หรือแบบกลุ่ม ทำให้ทุกคนตั้งใจและมีความมุ่งมั่น มีความร่วมแรงร่วมใจที่จะทำให้งานของตนเองทำงานให้ประสบความสำเร็จ เป็นการปลูกจิตสำนึกต่อตนเองและผู้อื่น ในเรื่องของการมีส่วนร่วมให้กับส่วนรวม สามารถนำความรู้ที่ได้รับการฝึกอบรมนำไปปฏิบัติ และเผยแพร่ให้กับคนในชุมชนได้ ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ทักษะในการใช้กฎหมาย และการนำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่ดีของท้องถิ่น ที่มีความสัมพันธ์กัน ได้อย่างถูกต้อง ในด้านการปฏิบัติงานในหน้าที่นั้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองไปในทิศทางที่ดี เปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนตัวเอง เพื่อผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และยอมรับฟังความคิดเห็นของทีม ทำให้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีมเพิ่มมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากการทำงานเป็นทีมมีการวางแผนที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และถูกต้องตามความต้องการของชุมชน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้รับความสนุกสนาน และ ประทับใจทีมงานพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลไรโคก และวิทยากรบรรยายทุกท่าน ที่ได้จัดโครงการดีๆ ในครั้งนี้ ได้มีการปรับทัศนคติระหว่างคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ สร้างวิสัยทัศน์ในการทำงานร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกันเป็นทีม ก่อให้เกิดความสามัคคี มีความยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และมีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ซึ่งกันและกัน ทำให้ทราบแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตำบลไรโคก ได้เห็นและศึกษาการนำวิถีชีวิตชุมชนมาเป็นจุดขาย และเพิ่มรายได้ของคนในชุมชน ที่เกิดจากการมีส่วนร่วม ทั้งท้องถิ่นและท้องที่ เพื่อสร้างจุดเด่น และจุดน่าสนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และนารายได้เข้าสู่ชุมชนเกาะยอ อย่างไม่ขาดสาย ซึ่งในจุดนี้ ชาวตำบลไรโคกสามารถนำวิถีชีวิตตามแนวเกษตรกรรม แบบผสมผสาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันมาปรับเปลี่ยนวิธีคิด และทัศนคติเพิ่มเติมได้ เพื่อ เป็นการนำเสนอวิถีชีวิตแบบชาวชนบทของเรา มาเป็นจุดขายเพื่อนำไปสู่ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอนาคตได้เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างแนวคิดในการพัฒนารายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนตำบลไรโคกได้อย่างยั่งยืนได้อีกด้วย และประกอบกับตำบลไรโคกยังได้ทัศนศึกษาดูงานจากจังหวัดกระบี่ และเล็งเห็นถึงการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง ของ อบต.อ่าวนาง การรณรงค์การใช้ถุงผ้า การบริการอาหารนักท่องเที่ยวด้วยกล่องพลาสติก และกล่องโฟม โดยการอบรมและทัศนศึกษาดูงานในครั้งนี้ ทำให้ตัวแทนจากทุกภาคส่วน หรือภาคเครือข่ายในตำบลไรโคกได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และขอเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการร่วมกัน เพื่อให้ตำบลไรโคกได้พัฒนาประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีต่อไปในอนาคตในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่มีความน่าอยู่และปลอดภัย เป็นต้น

ภาคผนวก